

NORMY I ZASADY

NORMY I ZASADY
OCHRONY DZIECI I MŁODZIEŻY
W PRAKTYCE WYCHOWAWCZEJ
I DUSZPASTERSKIEJ
ZGROMADZENIA ŚWIĘTEGO
MICHAŁA ARCHANIOŁA

KURIA GENERALNA ZGROMADZENIA ŚW. MICHAŁA ARCHANIOŁA
MARKI 2016

Normy i zasady ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archaniola zostały zatwierdzone Uchwałą nr 2 XXI Kapituły Generalnej w dniu 27 kwietnia 2016 roku jako obowiązujące w całym Zgromadzeniu z uwzględnieniem prawa Kościołów partykularnych.

Redakcja:

adw. Michał Kelm
ks. dr Rafał Kamiński CSMA

Projekt okładki i skład:

ks. Sylwester Łacki CSMA
Paweł Kamiński / Synermedia

© Zgromadzenie Świętego Michała Archaniola

ISBN 978-83-7019-625-7

Druk:

Wydawnictwo MICHALINEUM

Al. J. Piłsudskiego 248/252

05-261 Marki

tel. +48 22 781 16 40

e-mail: wydawnictwo@michalineum.pl

www.michalineum.pl

PREAMBUŁA

1. *Normy i zasady ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archaniola* – mają na względzie dobro dziewcząt i chłopców, dzieci i młodzieży. Wspierają zdrowe doświadczenia wychowawcze oraz umacniają pozytywne i przejrzyste procesy sprzyjające integralnemu rozwojowi wychowanków.
2. Metoda wychowania Księdza Markiewicza, zwana *Systemem Zapobiegawczym*, do dziś pozostaje jedną z najlepszych w wychowaniu młodzieży, nawet jeśli stawia wysokie wymagania wychowawcom i wymaga od nich wielkiego trudu. Używając tego systemu, unikamy wykorzystania małoletnich w placówkach michalickich. Asystencja zakłada stałą obecność odpowiedzialną i kochającą, ale to nie zwalnia nas ze stawiania sobie granic z odpowiedzialności za nasze czyny oraz bycia godnym zaufania wobec wychowanków, ich rodziców (opiekunów prawnych) czy przełożonych. Ksiądz Markiewicz pragnął, aby asystenci byli przyjaźni, odpowiedzialni, pełni poświęcenia, zdecydowani i dynamiczni – nie chciał, by stali się urzędnikami czy funkcjonariuszami odległymi od wychowanków.
3. *Normy i zasady ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archaniola*, zwane dalej *Normami*, zbierają w jeden dokument zasady i praktyki zawarte w innych dokumentach Zgromadzenia i podmiotów od niej zależnych z uwzględnieniem wskazań zawartych w dokumencie *Wytyczne* zatwierdzonych przez Konferencję Episkopatu Polski uchwałą z dnia 12 marca 2015 r. nr 18/368/2015, co jednocześnie potwierdza otrzymanie zgody Kongregacji ds. Nauki Wiary na publikację dokumentu – *Wytyczne* oraz dokumentu *Prewencja*.

4. Celem niniejszego dokumentu jest pomoc wszystkim osobom zaangażowanym w dzieła wychowawcze Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła w procesie autorefleksji nad właściwymi sposobami zachowań w dziedzinie ochrony i bezpieczeństwa powierzonych im wychowanków oraz przekazanie wskazówek, przykładów dobrych praktyk, procedur oraz konsekwencji prawnych zaniedbań lub naruszeń zapisów prawa dotyczących ochrony dzieci i młodzieży (małoletnich) przed wszelką przemocą, w tym seksualną.
5. Normy przeznaczone są do stosowania w dziełach wychowawczych Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła przez wszystkich, którzy stanowią wspólnotę wychowawczą w szczególności przez michalitów, wychowawców świeckich, nauczycieli, trenerów, animatorów, wolontariuszy, praktykantów i stażystów oraz świeckich zatrudnionych na różnych stanowiskach i podejmujących różne zakresy odpowiedzialności.
6. Opieka nad dziećmi i młodzieżą jest rozumiana jako troska o ich godność, o dobro fizyczne, psychiczne i duchowe. Wszyscy członkowie personelu biorą na siebie tę odpowiedzialność, zważywszy, że okoliczności skrzywdzenia powierzonych nam dzieci i młodzieży może być wiele.
7. Dzieci i młodzież mogą zostać wykorzystani w domu, w instytucji, w swoim środowisku, przez znajomego lub rzadziej – przez osobę nieznaną. Mogą zostać wykorzystani przez jednego lub kilku dorosłych, lub też przez innego małoletniego lub kilku małoletnich. Podkreślenia wymaga fakt, że krzywda małoletniego, polega nie tylko na tym, że został skrzywdzony, ale także na tym, iż osoby, którym został powierzony, nie interweniowały właściwie, w celu zapobieżenia jego dalszemu krzywdzeniu.
8. Ochroniać i promować dobro małoletnich to w szczególności chronić ich przed każdym złem – to cel koordynacji grup, zespołów, komisji i wszystkich członków personelu, w tym szczególnie Dyrektora, którzy podejmują działania wychowawcze według właściwych im ról i kompetencji.

CZĘŚĆ I

NORMY OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

PRAWA DZIECI I MŁODZIEŻY

1. Podstawowe zasady ochrony dzieci i młodzieży:
 - a. małoletni mają zagwarantowane bezpieczeństwo i ochronę;
 - b. prawa małoletnich są chronione;
 - c. nie ma tolerancji dla nadużyć wobec małoletnich;
 - d. każdy z osobna i wszyscy razem odpowiadają za bezpieczeństwo małoletnich;
 - e. wychowawcy posiadają skuteczne narzędzia służące ochronie małoletnich w postaci odpowiedniego wykształcenia, umiejętności stosowania systemu zapobiegawczego oraz znajomości procedur postępowania.
2. Każde dziecko i młody człowiek, który został nam powierzony, ma prawo do:
 - a. zaspokojenia potrzeb fizycznych,
 - b. kontaktów i relacji społecznych,
 - c. przynależności np. do rodziny, grupy itp.,
 - d. uznania i szacunku ze strony innych,
 - e. otrzymania wsparcia w integralnym rozwoju,
 - f. budowania i potwierdzania własnej tożsamości,
 - g. pozyskania sensu życia,
 - h. poczucia bezpieczeństwa i doświadczania miłości.
3. Każdemu wychowankowi, który został nam powierzony, przysługuje uprawnienie do:
 - a. poszanowania własnej godności,

- b. poznania i ochrony swoich potrzeb i praw,
- c. ochrony przed zaniedbaniem, przemocą i wykorzystaniem,
- d. prawa do obrony, w tym prawo do korzystania z pomocy obrońcy, zgodnie z prawem polskim,
- e. ochrony przed dyskryminacją,
- f. wykonywania praktyk religijnych i korzystania z posług religijnych,
- g. pobierania lekcji religii w ośrodkach wychowawczych, zakładach, schroniskach dla nieletnich,
- h. świadczenia z tytułu wypadku lub choroby, zgodnie z prawem polskim.

ROZDZIAŁ II

SZCZEGÓŁOWE ZASADY POSTĘPOWANIA W PRACY Z DZIEĆMI I MŁODZIEŻĄ

1. Stosowanie przez personel kar cielesnych wobec dzieci i młodzieży nie jest dozwolone w żadnych okolicznościach i od reguły tej nie ma wyjątków.
2. Wszyscy mają prawo do bycia traktowanymi przez personel z jednakową troską. Nie do zaakceptowania jest faworyzowanie przez wychowawcę lub innych członków personelu pojedynczych osób, wyrażane werbalnie czy niewerbalnie.
3. Nie może być ze strony personelu, w szczególności ze strony wychowawców, tolerancji wobec jakiegokolwiek zachowania, które może zostać odczytane jako znęcanie się lub dokuczanie, zarówno ze strony dorosłych jak i samych małoletnich.
4. Nie należy przebywać z małoletnim sam na sam. Jeżeli dobro małoletniego wymaga indywidualnego spotkania z członkiem personelu, spotkanie to nie może odbywać się w warunkach odizolowanych. Informacja o czasie i miejscu spotkania winna być przekazana innym członkom personelu. W razie możliwości członek personelu przeprowadzający tego rodzaju spotkanie powinien zatroszczyć się o transparentność (przeszklone drzwi lub ściany pomieszczenia, obecność innych osób w bezpośrednim pobliżu, otwarte drzwi, itp.). Indywidualnych spotkań z małoletnim nie wolno w nieroztropny sposób mnożyć ani przedłużać. Zarówno pora, jak i liczba spotkań powinna być określona.
5. O indywidualnym spotkaniu z małoletnim członek personelu winien poinformować rodziców lub opiekunów małoletniego. Wyjątk-

kiem jest sytuacja, w której podanie takiej informacji zagroziłoby dobru małoletniego.

6. Zaleca się unikanie składania wizyt w prywatnych pokojach małoletnich. Miejsca te nie są również właściwym środowiskiem do odbywania przez personel rozmów z małoletnim.
7. Jeśli konieczna jest wizyta w domu prywatnym małoletniego, członek personelu nie powinien w jej trakcie wykraczać poza formalne ramy związane z wykonywaniem czynności zawodowych, a wizyta powinna odbywać się w obecności rodzica (opiekuna prawnego).
8. Należy bezwzględnie unikać wysyłania lub zapraszania z jakiegokolwiek innego powodu małoletnich do pomieszczeń prywatnych.
9. Członkowie personelu, w tym w szczególności wychowawcy, winni unikać przebywania przez nieuzasadnienie długi czas z pojedynczym małoletnim lub grupą małoletnich.
10. Nie do zaakceptowania jest werbalne naruszanie dobra małoletnich przez personel, w tym zwłaszcza opowiadanie w ich obecności żartów o podtekście seksualnym. W przypadku konieczności podjęcia z małoletnim rozmowy na tematy związane z płciowością, należy wykazać się daleko idącą ostrożnością, delikatnością i roztropnością.
11. Zabrania się częstowania podopiecznych alkoholem, papierosami, środkami odurzającymi (w tym narkotykami) lub tolerowania ich używania.
12. Zabronione jest pozostawanie pod wpływem alkoholu lub środków odurzających przez personel prowadzący zajęcia lub sprawujący w danym czasie asystencję lub opiekę nad małoletnimi.
13. W pracy z małoletnimi personel powinien używać środków, języka i metod adekwatnych do wieku wychowanków. Podobnie powinien być potraktowany przekaz medialny, np. przez telefon komórkowy, Internet, wideo itp. W żadnym jednak wypadku nie wolno wykorzystywać materiałów pornograficznych lub zawierających treści brutalne i obsceniczne.

14. Nietykliwość cielesna dzieci i młodzieży musi być szanowana. Personel zawsze winien wykazywać daleko idącą troskę o integralność i nienaruszalność cielesną każdego małoletniego. Wchodzenie w jakikolwiek kontakt fizyczny z małoletnim musi iść w parze z najdalej posuniętą roztropnością i rozważą oraz opierać się na właściwym rozeznaniu dobra naszych wychowanków. Obowiązuje tu ogólna zasada prymatu „braku nad nadmiarem”. Właściwym zachowaniem respektującym nietykliwość małoletniego jest m.in:

- a. poklepanie po ramionach lub plecach,
- b. uścisk dłoni,
- c. delikatne objęcie na powitanie,
- d. dotykanie rąk, ramion czy barków,
- e. werbalne pochwalenie,
- f. trzymanie się za ręce w czasie modlitwy, zabawy czy dla uspokojenia wychowanka w sytuacji wzburzenia emocjonalnego,
- g. trzymanie za ręce dzieci w czasie spaceru, w celu zapewnienia im bezpieczeństwa,

15. Zawsze właściwym jest zapytanie małoletniego o pozwolenie na taki rodzaj zachowania.

16. Nie wolno dotykać okolic intymnych, pośladków, piersi, klepać w uda lub kolana, łaskotać lub mocować się obejmując wychowanka, lub pozwalając mu na obejmowanie. Niedozwolone są wszelkie inne zachowania, które w naszej kulturze stanowią przekraczanie granic intymności.

17. Małoletnim przysługuje prawo do prywatności. W szczególności sposób prawo to winno być respektowane w takich miejscach jak przebieralnie, pływalnie, łazienki i toalety. W wymienionych wyżej miejscach personel nie może w żaden sposób ingerować w prywatność małoletnich, w tym zwłaszcza wykonywać małoletnim zdjęć. Winien także zadbać, by zdjęć nie robili sobie nawzajem sami małoletni.

18. Na fotografowanie wychowanków w innych sytuacjach i upublicznianie ich zdjęć personel musi uprzednio uzyskać pisemną zgodę rodziców lub opiekunów. To samo dotyczy produkcji materiałów filmowych.
19. Personel nie może wyręczać wychowanków ani pomagać im w czynnościach natury osobistej (toaleta, mycie się, przebieranie itp.), o ile dzieci są w stanie wykonać te czynności samodzielnie.
20. Wszystkie wycieczki, zarówno jedno jak i wielodniowe, wyjazdy, turnusy wakacyjne i pobyt poza placówką, jak również czas świąteczny powinny być starannie planowane i w sposób formalny dokumentowane ze szczególnym uwzględnieniem kwestii transportu, zakwaterowania, planu dnia oraz bezpieczeństwa. Należy także zadbać o stosowne ubezpieczenia, zgodnie z wymogami prawa polskiego albo krajów na których terytorium będą w czasie wyjazdu przebywać wychowankowie oraz personel.
21. W czasie wyjazdów wakacyjnych należy zwrócić uwagę na zachowania podopiecznych mogące wskazywać na problemy małoletniego z aklimatyzacją w grupie, trudnościami w nawiązywaniu kontaktów z rówieśnikami oraz na brak wykazywania się przez małoletnich umiejętnościami w zakresie radzenia sobie z sytuacjami konfliktowymi pojawiającymi się w grupie rówieśników.
22. Szczególną uwagę i wyjątkową czujność należy wykazać w stosunku do tych małoletnich, których zachowanie może stwarzać zagrożenie, budzić niepokój lub być źródłem dyskomfortu dla innych małoletnich uczestników wakacyjnego pobytu.
23. Personel nie może bagatelizować jakichkolwiek sygnałów mogących wskazywać w szczególności na: izolowanie się małoletniego w grupie rówieśników, przejawy agresji wśród małoletnich (w szczególności agresywne zachowania starszych wobec młodszych), konflikty między podopiecznymi, pojawiające się w przypadku małoletnich zachowania seksualne nieadekwatne do ich wieku, wykorzystywanie przez rówieśników zagubienia i nieporadności małoletnich słabiej przystosowanych do radzenia sobie w grupie.

24. Należy poświęcać jak najwięcej uwagi małoletnim, którzy nie radzą sobie w kontaktach z rówieśnikami (w szczególności kontrolować ich samopoczucie oraz na bieżąco oceniać, czy sytuacja pobytu na kolonii, obozie, czy turnusie nie stanowi dla takiego dziecka zbyt-niego obciążenia emocjonalnego, mogącego powodować zagrożenie dla jego zdrowia). W razie stwierdzenia tego rodzaju przypadków personel ma obowiązek podjąć działania w celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji oraz powinien bezzwłocznie przystąpić do podjęcia odpowiednich czynności zapewniających bezpieczeństwo, spokój i dobre samopoczucie podopiecznych, w tym: ustalić przyczynę dostrzeżonych u podopiecznych problemów, pomóc małoletniemu, który zgłasza problem lub w przypadku którego dostrzeżono, iż ma problemy, których nie potrafi (lub z jakichś przyczyn boi się) zasygnalizować, zgłosić stwierdzony przypadek Dyrektorowi oraz w uzasadnionych przypadkach rodzicom, opiekunom, odpowiednim władzom lub specjalistom (w szczególności psychologom).
25. Na każdy wyjazd z małoletnimi, po uprzednim zapoznaniu rodziców (opiekunów prawnych) z programem wyjazdu, wychowawca zobowiązany jest uzyskać ich pisemną zgodę na karcie wakacyjnej (załącznik 10), karcie wycieczki (załącznik 11) lub formularzu zgody rodziców (opiekunów) na przejazd samochodem prywatnym (załącznik 2).
26. Rodzice mają zostać poinformowani o kontaktowym numerze telefonu, pod którym będą mogli uzyskać informacje o dziecku podczas jego pobytu na wycieczce.
27. Podczas wyjazdów należy zadbać o odpowiednią proporcję mężczyzn i kobiet w gronie wychowawców, stosownie do liczby chłopców i dziewcząt w grupie.
28. Na początku wycieczki wychowawcy mają obowiązek zapoznać uczestników z obowiązującymi podczas niej zasadami i regulaminami.
29. Należy zwrócić uwagę, aby czas przeznaczony na odpoczynek nocny zaplanowano w sposób zgodny z normami bezpieczeństwa.

Szczególną uwagę należy poświęcić rozplanowaniu miejsc noclegowych i uczynić to – o ile to możliwe – jeszcze przed wyjazdem.

30. Sypialnie chłopców i dziewcząt powinny być odseparowane i nadzorowane przez personel tej samej płci, co przebywający w nich wychowankowie.
31. Personel nie powinien nocować w pomieszczeniu, w którym nocują młodociani. W sytuacji szczególnej, wymagającej od członka personelu pozostania w nocy w sypialni z małoletnim, powinien on o tym fakcie powiadomić inną osobę dorosłą (standardowo: dyrektora lub kierownika wycieczki).
32. Wychowawca powinien na bieżąco przekazywać informacje na temat zdarzeń mających miejsce w trakcie organizowanych kolonii, obozów oraz turnusów, które mogą stanowić zagrożenie dla ich uczestników oraz sygnalizować potrzebę podjęcia interwencji ze strony organizatorów w każdym przypadku, w którym taka interwencja może przyczynić się do rozwiązania problemów dostrzeżonych przez opiekunów lub wychowawców.
33. Nieprzestrzeganie niniejszych szczegółowych zasad w pracy z dziećmi i młodzieżą traktowane będzie jako naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych z wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami, z rozwiązaniem stosunku pracy włącznie.

ROZDZIAŁ III

TROSKA O DZIECI I MŁODZIEŻ ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI WYCHOWAWCZYMI LUB NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ

1. Dzieci i młodzież niepełnosprawni, upośledzeni oraz ze specjalnymi potrzebami wychowawczymi wymagają zwykle więcej troski od pozostałych. Od personelu oczekuje się w takich przypadkach szczególnej wrażliwości połączonej z wydawaniem jasnych i jednoznacznych komunikatów.
2. Jeżeli zachodzi potrzeba pomocy niepełnosprawnemu w czynnościach osobistych, personel winien jej udzielać z pełnym zrozumieniem problemu oraz za zgodą rodziców lub opiekunów. Przy udzielaniu takiej pomocy członek personelu ma obowiązek kierować się należytych szacunkiem i dyskrecją.
3. Personel nie może wyręczać niepełnosprawnego w czynnościach osobistych, które jest w stanie wykonać samodzielnie.
4. W nagłym wypadku, gdy ten rodzaj pomocy jest potrzebny, rodzice lub opiekunowie prawni powinni zostać o tym powiadomieni tak szybko, jak to tylko jest możliwe.
5. Niepełnosprawni, upośledzeni lub posiadający specjalne potrzeby wychowawcze, mogą łatwiej niż inni podlegać wykluczeniu w grupie rówieśniczej, i nie tylko. Z tego powodu szczególną wagę ma umiejętność wysłuchania takich dzieci przez personel, tym bardziej, że mogą one mieć trudności w wyrażaniu swoich uczuć w obawie przed niewłaściwym zrozumieniem lub lekceważeniem.
6. Należy pamiętać, że dzieci i młodzież, których dotyczy ten rozdział, mogą się uzależnić od dorosłych bardziej niż pełnosprawni.

7. Członkowie personelu mający bezpośrednią styczność z wychowankiem powinni zostać poinformowani, gdy pojawi się przypuszczenie, iż małoletni jest zastraszany lub narażony na jakieś formy przemocy. Może to być trudne do rozpoznania z powodu ich ograniczenia fizycznego i psychicznego.
8. Wielkie znaczenie ma uważne słuchanie wychowanków, których dotyczy ten rozdział, ponieważ wyrażanie obaw przychodzi im z trudnością. Nie należy lekceważyć tego, co mówią.
9. Nieprzestrzeganie niniejszych zasad postępowania z dziećmi i młodzieżą niepełnosprawnymi, upośledzonymi oraz specjalnych potrzebach wychowawczych traktowane będzie jako naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych z wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami, z rozwiązaniem stosunku pracy włącznie.

ROZDZIAŁ IV

ZASADY DOSTĘPU DZIECI I MŁODZIEŻY DO INTERNETU

1. Dzieło wychowawcze, które zapewnia małoletnim dostęp do Internetu, jest zobowiązane podejmować działania zabezpieczające przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju, w szczególności zainstalować i aktualizować oprogramowanie zabezpieczające.
2. Na terenie dzieła wychowawczego dostęp małoletniego do Internetu możliwy jest wyłącznie pod nadzorem pełnoletniego członka personelu.
3. Upoważniony do nadzoru członek personelu ma obowiązek informowania małoletnich o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Czuwa on także nad bezpieczeństwem korzystania z niego.
4. Placówka zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu przy komputerach.
5. Wyznaczony członek personelu przydziela każdemu małoletniemu indywidualny login i hasło, umożliwiające korzystanie z Internetu na terenie instytucji. Informuje on jednocześnie małoletniego o konieczności zachowania loginu i hasła w tajemnicy.
6. Dostęp małoletniego do Internetu na terenie dzieła wychowawczego możliwy jest wyłącznie poprzez serwer instytucji po podaniu indywidualnego loginu i hasła małoletniego, jeśli zostały przydzielone.
7. Wyznaczony członek personelu zapewnia, by na wszystkich komputerach na terenie dzieła wychowawczego z dostępem do Internetu było zainstalowane i aktualizowane:
 - a. oprogramowanie filtrujące treści internetowe,
 - b. oprogramowanie monitorujące korzystanie z Internetu (zastępuje dopuszcza się prowadzenie innych działań monitorujących),

- c. oprogramowanie antywirusowe,
 - d. oprogramowanie antyspamowe,
 - e. *firewall*.
8. Wyznaczony członek personelu dzieła wychowawczego okresowo sprawdza czy na komputerach z dostępem do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści ustala, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzania. Informację o zdarzeniu przekazuje Dyrektorowi.
 9. W sytuacji opisanej w numerze 8 pedagog, psycholog lub inna upoważniona osoba, przeprowadza z małoletnim rozmowę na temat bezpieczeństwa w Internecie.
 10. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy zostanie uzyskana informacja, że dziecko jest krzywdzone, należy podjąć wszelkie działania zgodne z dobrem dziecka.

ROZDZIAŁ V

OCHRONA DZIECI I MŁODZIEŻY W SYTUACJI ZAISTNIENIA WYKORZYSTANIA LUB PODEJRZEŃ O WYKORZYSTANIE

1. Zapobieganie wszelkim formom krzywdzenia małoletnich wymaga dyscypliny w organizacji dzieła wychowawczego i respektowania przyjętych zasad przez wszystkich członków wspólnoty wychowawczej oraz personelu.
2. Za szczególnie wrażliwe należy uznać te obszary działalności, które bezpośrednio dotyczą osoby ludzkiej i jej prawa do ochrony danych, wizerunku, a także prawa do ochrony przed manipulacją czy wykorzystaniem niewiedzy. Dane osobowe małoletnich podlegają ochronie na zasadach określonych w Ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych w powiązaniu z przyjętą w placówce **polityką bezpieczeństwa** w zakresie ochrony danych osobowych.
3. Nikt z personelu nie może udostępnić żadnym mediom informacji o małoletnim, jego rodzicu czy opiekunie.
4. W uzasadnionych sytuacjach dyrektor może zapytać rodzica bądź opiekuna małoletniego o zgodę na podanie jego danych kontaktowych przedstawicielom mediów. Tylko gdy taką zgodę otrzyma, podaje przedstawicielowi mediów dane kontaktowe rodzica bądź opiekuna prawnego małoletniego.
5. W żadnym wypadku nie wolno kontaktować przedstawicieli mediów z małoletnim.
6. Poza dyrektorem lub osobą wyznaczoną przez niego nikt z personelu nie ma prawa wypowiedzania się wobec mediów o sprawie małoletniego, jego rodzica czy opiekuna.

ROZDZIAŁ VI

ZASADY NABORU, WERYFIKACJI I SZKOLENIA PERSONELU

1. W dziełach wychowawczych Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła funkcjonuje procedura naboru i weryfikacji personelu, zwana procedurą rekrutacyjną, umożliwiającą rozpoznanie motywacji, kwalifikacji i zdatności kandydatów do zatrudnienia. Procedura rekrutacyjna stanowi załącznik do niniejszego dokumentu (Załącznik nr 1).
2. Personel, ze szczególną uwagą na osoby nowo przyjęte, zostanie zapoznany z treścią niniejszego dokumentu, co zostanie przez każdego potwierdzone podpisem Deklaracji respektowania *Norm i zasad ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła* (Załącznik nr 11).

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. *Normy i zasady ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła* zostały opracowane w oparciu o doświadczenie, dobre praktyki i dokumenty stosowane w praktyce wychowawczej w różnych dziełach na terenie Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła.
2. Dokument został przedstawiony do zaopiniowania różnym gremiom specjalistów, dyrektorom i wychowawcom placówek opiekuńczo-wychowawczych, szkół, oratoriów i proboszczom.
3. Dokument *Normy i zasady ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła* będzie okresowo weryfikowany i nowelizowany przez Inspektora ds. wychowania w michalickich placówkach szkolnych i wychowawczych oraz Komisję ds. edukacji i wychowania.

CZĘŚĆ II

NORMY PROCEDURALNE

ROZDZIAŁ I

ZASADY REAGOWANIA NA OZNAKI LUB WIADOMOŚĆ O SKRZYWDZENIU – PRZYJĘCIE ZGŁOSZENIA

1. Informacja o doznanej przez dziecko lub osobę młodą krzywdzie może pochodzić z różnych źródeł: **nigdy nie wolno jej lekceważyć ani banalizować.**
2. Praktyka i nauka wskazują na liczne objawy zachowania małoletniego, które mogą wskazywać na to, iż został skrzywdzony. Jako najważniejsze z nich można wskazać:
 - a. erotyzacja: prowokacyjne i uwodzicielskie zachowania seksualne małoletniego w stosunku do osób z otoczenia; erotyczna twórczość dziecka – gdy w rysunkach np. zaczynają dominować elementy seksualne; agresja seksualna wobec innych dzieci; angażowanie rówieśników i młodszych dzieci w nietypową aktywność seksualną – jeżeli dziecko w wieku przedszkolnym w zabawach odtwarza stosunek seksualny lub tzw. inne czynności seksualne, to jest to niepokojący sygnał mogący świadczyć o tym, że było ono uwikłane w aktywność seksualną przez osoby dorosłe; nieadekwatny do poziomu rozwoju dziecka język dotyczący sfery seksualnej; podejmowanie wczesnej aktywności seksualnej.
 - b. problemy emocjonalne: silne poczucie winy u małoletniego, wynikające z tego, iż czuje się ono odpowiedzialne za zachowanie seksualne podejmowane wobec niego; poczucie bycia złym, innym, gorszym – dziecko ma wrażenie, że to, co je spotkało, wynika z tego, iż jest ono złe, niegodziwe; poczucie nadmiernego wstydu związanego z przekroczeniem granic intymnych; dawanie do zrozumienia, że ma się jakąś straszną tajemnicę – dorosły podejmujący kontakt seksualny z dzieckiem często

- mówi mu, że nie może o tym nikomu powiedzieć; poczucie stygmatyzacji – dziecku wydaje się, że jest inne niż rówieśnicy z powodu doznanego urazu; negatywny stosunek do własnego ciała, poczucie zbrukania i wstępu;
- c. zachowania autodestrukcyjne: samookaleczenia; próby samobójcze; zaburzenia przyjmowania pokarmów (bulimia, anoreksja); uzależnienia (np. nadużywanie alkoholu, narkotyków); prostytutka dziecięca.
 - d. dolegliwości psychosomatyczne: bóle brzucha; nudności, wymioty; zaburzenia miesiączkowania.
 - e. Objawy nerwicowe: wtórne moczenie nocne; zanieczyszczanie się kałem; zaburzenia snu, koszmary senne.
 - f. Problemy szkolne: zaburzenia koncentracji uwagi; nagłe obniżenie wyników w nauce; unikanie zajęć wychowania fizycznego; problemy w relacjach rówieśniczych.
3. Jeżeli pokrzywdzony chce opowiedzieć o swoich przeżyciach – słuchaj spokojnie i traktuj go poważnie. Zadawaj pytania tylko w celu uściślenia. Nie zadawaj pytań naprowadzających i wtrącających. Nie sugeruj własnych słów, używaj tylko słów, którymi posługuje się twój rozmówca. Pozwól mu mówić w jego własnym tempie.
 4. Stosuj aktywne słuchanie, które wyraża współczucie, spokój i wsparcie. Nie okazuj emocjonalnej reakcji na jego słowa.
 5. Zapewnij pokrzywdzonego, że wyjawiając ci nadużycie, postąpił właściwie.
 6. Poinformuj pokrzywdzonego, że zrobisz wszystko, co możesz, by mu pomóc.
 7. Powiedz pokrzywdzonemu, że on nie ponosi winy za zaistniałą sytuację.
 8. Zaproponuj pokrzywdzonemu, że będziesz mu towarzyszyć w drodze do osoby, u której uzyska ono dalszą pomoc.
 9. Nie lekceważ słów pokrzywdzonego. Nie wyrażaj przypuszczeń, su-

gestii, nie stawiaj hipotez, nie parafrazuj tego, co powiedziała dana osoba, ani nie przedstawiaj alternatywnych wyjaśnień.

10. Nie wyrażaj opinii (ani negatywnych, ani pozytywnych) i komentarzy na temat domniemanego sprawcy.
11. To, co pokrzywdzony powiedział w sposób wolny, jest nieprzekraczalną granicą. Stawianie pytań osobie, która komunikuje dany fakt, w rzeczywistości może mieć wpływ na sposób, w jaki później przedstawi wydarzenia. Nie nakłaniaj swojego rozmówcy, by powtarzał opowiadanie danej historii.
12. Nie składaj zgłaszającemu żadnych obietnic, które nie będą mogły zostać dotrzymane, szczególnie w kwestii poufności. Nie mów niczego w stylu: „Obiecuję nikomu o tym nie powiedzieć” ani: „To pozostanie tajemnicą”, itp.
13. Nie ujawniaj szczegółów rozmowy osobom postronnym, a w szczególności osobie, której młodociany postawił zarzuty.
14. Wyjaśnij pokrzywdzonemu, że tymi informacjami będziesz musiał(a) podzielić się z innymi. Pod koniec rozmowy poinformuj go, co zamierzasz dalej zrobić i komu przekażesz uzyskane informacje.
15. Pamiętaj: osoba, która jako pierwsza dowiaduje się o zaistnieniu potencjalnego przypadku wykorzystywania małoletniego, nie jest upoważniona do wydawania decyzji, czy fakt nadużycia rzeczywiście miał miejsce. Jest to zadanie dla odpowiedzialnych organów i instytucji, do których sprawa zostanie skierowana na dalszych etapach.
16. Jeżeli wcześniej nie sporządziłeś/łaś notatki, zapisz niezwłocznie przebieg rozmowy i podpisz się swoim nazwiskiem.
17. Niezwłocznie poinformuj o zaistniałej sytuacji twój przełożony.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURA INTERWENCJI

1. Podejmując wszelkie działania natury faktycznej czy prawnej należy kierować się i uwzględniać normy prawne zawarte w prawie kościelnym powszechnym i partykularnym oraz w prawie własnym Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła, a także uregulowania zawarte w ustawodawstwie państwowym.
2. Odpowiedzialnymi za wdrożenie *Norm* oraz nadzór nad ich respektowaniem, a w sytuacji, kiedy pojawiają się sygnały o przemoc lub nadużyciu, zobowiązanymi do podjęcia odpowiednich działań są: w szkole – dyrektor, w stowarzyszeniu – prezes, w parafii – proboszcz, w domach dziecka, oratoriach i ośrodkach wychowawczych, koloniach – dyrektor, w czasie wakacji – kierownik wypoczynku, i analogicznie – każdy przełożony danej jednostki organizacyjnej, który poniżej nazywany jest dyrektorem.
3. Każdy członek personelu – w tym zwłaszcza michalita – nauczyciel, pracownik, trener, animator, wolontariusz, praktykant, stażysta, który został poinformowany o podejrzeniu, zarzutach lub fackie przemoc lub nadużycia wobec małoletniego, odpowiada za podjęcie właściwych działań zgodnie z niniejszą procedurą.
4. Pierwszym zadaniem tego, kto ma podejrzenie o akt przemoc lub nadużycie wobec pokrzywdzonego albo którego o tym powiadomiono, jest zgłoszenie tego faktu dyrektorowi jako osobie, która odpowiada za zajmowanie się kwestiami zarzutów lub podejrzeń o przemoc i nadużycia, lub w sytuacji, w której okaże się to z jakichś przyczyn niemożliwe, lub w okolicznościach danej sprawy niewskazane, organowi nadrzędnemu uprawnionemu do podejmowania działań wobec dyrektora (np. dyrektorowi domu zakonnego, prowincjałowi, przełożonemu wiceprowincji lub przełożonemu generalnemu) bądź też delegatowi przełożonego generalnego ds. ochrony małoletnich, przewodniczącemu komisji ds. trudnych.
5. W przypadku zaistniałej sytuacji dyrektor domu zakonnego (prowincjał, przełożony wiceprowincji lub przełożony generalny) lub osoba przez niego wyznaczona powinna przekazać personelowi placówki tylko te informacje, które są niezbędne dla zabezpieczenia dobra małoletniego oraz ustalenia faktów, w zakresie niezbędnym do podjęcia dalszych działań.
6. Jeżeli istnieje podejrzenie, iż osobą odpowiedzialną za przemoc lub nadużycie wobec małoletniego jest członek personelu, na czas przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, dyrektor odsunie taką osobę od pełnienia obowiązków wymagających bezpośrednich kontaktów z małoletnimi, nie narażając jej na utratę reputacji. W przypadku analogicznych podejrzeń wobec dyrektora, stosowne działania podejmuje dyrektor domu, prowincjał, przełożony wiceprowincji lub przełożony generalny.
7. Jeśli oskarżenia o przemoc lub nadużycie wobec pokrzywdzonego okażą się bezpodstawne, członek personelu lub dyrektor zostanie niezwłocznie przywrócony do pełnienia swoich dotychczasowych obowiązków. W takim przypadku przedsięwzięte zostaną jednocześnie przez dyrektora domu, prowincjała, przełożonego wiceprowincji lub przełożonego generalnego wszelkie środki, aby zaistniała sytuacja nie odbiła się negatywnie na sytuacji członka personelu lub dyrektora, pod adresem którego skierowane zostały bezpodstawne zarzuty.
8. Naszym priorytetem jest zapewnienie małoletniego i jego rodziców (opiekunów prawnych), że sprawa zostanie rozpatrzona bez zbędnego rozgłosu. Jednak żadne gwarancje w tym względzie nie mogą być składane.
9. Członkowi personelu, w tym: wychowawcy, michalicie, nauczycielowi, pracownikowi, trenerowi, animatorowi, wolontariuszowi, praktykantowi, stażysty nie wolno samodzielnie zajmować się wyjaśnianiem podejrzeń, zarzutów lub zaistniałych faktów.
10. Odpowiedzialność za tok postępowania po zgłoszeniu faktu przemoc lub nadużycia bądź podejrzenia o przemoc lub nadużycie wobec

małoletniego spoczywa na dyrektorze domu zakonnego, prowincjale, przełożonym wiceprowincji lub przełożonym generalnym.

ROZDZIAŁ III OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH I WIZERUNKU

1. W przypadku zbierania danych osobowych od osoby, której one dotyczą, administrator danych jest obowiązany dopełnić wymogów informacyjnych, m.in. poinformować tę osobę o adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, celu zbierania danych, przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania, dobrowolności albo obowiązku podania danych, a jeżeli taki obowiązek istnieje, o jego podstawie prawnej.
2. W oparciu o obowiązujące przepisy prawa szkoła może gromadzić oraz przetwarzać następujące dane osobowe uczniów:
 - a. imię (imiona) i nazwisko,
 - b. data i miejsce urodzenia,
 - c. numer PESEL, a przypadku gdy dziecko nie posiada numeru PESEL, serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - d. adres zamieszkania dziecka,
 - e. imiona i nazwiska rodziców (prawnych opiekunów),
 - f. adresy ich zamieszkania.
3. Biorąc pod uwagę, iż przepisy prawa nakładają na szkołę obowiązek gromadzenia i przechowywania ww. danych osobowych uczniów i rodziców, okoliczność ta stanowi wystarczającą podstawę legalizującą ich przetwarzanie; dotyczy to tylko tych danych o jakich mowa

powyżej i nie jest wymagane uzyskiwanie przez szkołę dodatkowej zgody na ich gromadzenie.

4. Przetwarzanie tych danych przez szkołę, w oparciu o same regulacje prawne, może nastąpić jednak tylko w zakresie niezbędnym dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, czyli dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczych.
5. W przypadku rodziców (opiekunów prawnych) przyjmuje się, iż szkoła może przetwarzać ich dane osobowe w celach informacyjnych i korespondencyjnych związanych z edukacją dziecka. Taki zakres przetwarzania jest bowiem niezbędny dla wykonania obowiązków ustawowych, ciążących na organie prowadzącym szkołę.
6. Ponieważ w świetle art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych z obowiązku rejestracji zbioru danych zwolnieni są administratorzy danych osób u nich uczących się, szkoła nie ma obowiązku dokonywania rejestracji zbioru danych uczniów.
7. Główny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (GIODO) stanął na stanowisku, iż zwolnienie z obowiązku rejestracji obejmuje także zbiory danych osobowych rodziców (opiekunów prawnych) uczniów danej szkoły.
8. Wszystkie pozostałe, nie wymienione powyżej w numerze 2, dane osobowe uczniów oraz rodziców (opiekunów prawnych) szkoła może gromadzić i przetwarzać co do zasady tylko po uzyskaniu pisemnej zgody zainteresowanych. Zgoda jest potrzebna także na przetwarzanie przez szkołę danych o jakich mowa w numerze 2 w zakresie szerszym niż wynika to z jej ustawowych oraz statutowych zadań.
9. Oświadczenie o zgodzie na przetwarzanie danych osobowych powinno wskazywać zakres danych i cel ich przetwarzania.
10. Zgodę w odniesieniu do przetwarzania danych osoby małoletniej należy uzyskać od jej rodziców (opiekunów prawnych). Uczniowie pełnoletni sami wyrażają natomiast taką zgodę. W przypadku małoletnich posiadających ograniczoną zdolność do czynności

prawnych, czyli tych, którzy ukończyli 13 rok życia, wyrażane są poglądy, iż mogą oni samodzielnie wyrazić zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych. Ponieważ jednak rodzice (opiekunowie prawni) po uzyskaniu przez małoletniego ograniczonej zdolności do czynności prawnych mogą w dalszym ciągu podejmować w jego imieniu działania prawne, należy uzyskiwać tego rodzaju zgodę od przedstawiciela ustawowego. Pozwala to uniknąć bowiem zarzutu, iż małoletni udzielając zgody na przetwarzanie swoich danych osobowych nie działał z odpowiednim rozeznaniem.

11. Decyzja w sprawie wyrażenia zgody na przetwarzanie danych powinna być podjęta swobodnie i mieć charakter samodzielny.
12. Ustawodawca nie określił zamkniętego katalogu informacji stanowiących dane osobowe. Dlatego też przy rozstrzyganiu czy określona informacja lub informacje stanowią dane osobowe, nieuniknione jest w większości przypadków dokonanie zindywidualizowanej oceny, przy uwzględnieniu konkretnych okoliczności oraz rodzaju środków czy metod potrzebnych do identyfikacji osoby.
13. Za dane osobowe uznaje się w szczególności lub w określonych okolicznościach można za nie uznać:
 - a. numery telefonów,
 - b. adresy poczty elektronicznej,
 - c. zdjęcia osoby fizycznej, chociażby wykonane w przeszłości, umożliwiające jej identyfikację.
14. Pomimo tego, że GIODO przyjmuje, iż wobec obowiązującej przy przetwarzaniu danych osobowych zasady adekwatności szkoła jest uprawniona do pozyskiwania numerów telefonów rodziców (opiekunów prawnych) uczniów – przyjęć należy, iż na przetwarzanie tych numerów, tak jak i wszystkich innych danych nie wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Edukacji narodowej i Sportu z dnia 19 lutego 2002 r., szkoła powinna posiadać zgodę.
15. GIODO krytycznie odniósł się do żądania przez szkołę podania przez rodziców takich danych, jak ich miejsce zatrudnienia, stano-

wisko oraz wynagrodzenie. Uznał, iż brak jest podstawy prawnej do przetwarzania (m.in. gromadzenia) takich danych osobowych ponieważ przetwarzanie takich danych przez szkołę nie mieści się w zasadzie adekwatności pkt. 12. Żądanie od rodziców takich danych może zatem prowadzić do naruszenia art. 26 ust. 1 pkt 3 Ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym administrator danych jest obowiązany zapewnić, aby dane osobowe były: przetwarzane zgodnie z prawem, zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i niepoddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, merytorycznie poprawne i adekwatne do celów, w jakich są przetwarzane.

16. W przypadku stowarzyszenia legitymacją dla przetwarzania danych osobowych podopiecznych oraz ich rodziców (opiekunów prawnych) jest wyłącznie zgoda zainteresowanych.
17. Zbiory danych podopiecznych stowarzyszeń oraz ich rodziców (opiekunów prawnych) powinny zostać zgłoszone GIODO. Jeżeli okaże się, że niektórzy rodzice (opiekunowie prawni) podpisali tylko zgodę na utrwalanie i rozpowszechnianie wizerunku lub tylko zgodę na przewóz grzecznościowy, oprócz „ogólnego” zbioru danych osobowych, trzeba będzie dokonać zgłoszenia także zbioru danych osób, które wyraziły zgodę na wykorzystanie ich wizerunku oraz zbioru danych osób, które zwróciły się z prośbą o przewóz grzecznościowy.
18. W czasie gromadzenia danych należy zwrócić szczególną uwagę na tak zwane **dane osobowe wrażliwe**, do których zalicza się m.in.: dane ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, przekonania religijne, przynależność wyznaniową, dane o stanie zdrowia. Podstawą ich przetwarzania może być tylko pisemna zgoda zainteresowanego lub wyraźny przepis ustawowy.
19. W odniesieniu do ochrony wizerunku stosuje się wszystko to, co zostało powiedziane powyżej na temat ochrony danych osobowych.
20. Żadnemu członkowi personelu nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku wychowanków (filmo-

wania, fotografowania) bez pisemnej zgody rodzica czy opiekuna (Załączniki 3 i 4).

21. Upublicznianie przez placówkę wizerunku wychowanka wymaga pisemnej zgody rodzica czy opiekuna (Załączniki 3 i 4).
22. Przed utrwaleniem wizerunku dzieci i młodzieży należy ich oraz rodzica czy opiekuna poinformować o tym, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim celu zostanie wykorzystany (Załączniki 3 i 4).
23. Zasady fotografowania czy filmowania dzieci i młodzieży:
 - a. wszyscy nieletni muszą być stosownie ubrani;
 - b. obraz ma się koncentrować na czynnościach wykonywanych przez małoletnich i w miarę możliwości przedstawiać grupy małoletnich;
 - c. należy dopilnować, aby osoba fotografująca czy filmująca nie pozostała sama z małoletnimi ani nie miała do nich dostępu bez nadzoru.

SŁOWNIK TERMINÓW

1. **Animator** – to osoba pełnoletnia podejmująca określone zadania zlecone przez Dyrektora lub kompetentnego pracownika.
2. **Asystencja** – stała obecność wychowawcza, specyficzny styl obecności i działań wychowawczych zgodny z michalickim systemem zapobiegawczym, dający poczucie bezpieczeństwa i akceptacji, obdarzający życzliwością, wspierający świadectwem życia, mądrą radą i upomnieniem, a w trudnościach pomocą.
3. **Dyrektor** – rozumie się przez to przełożonego wspólnoty zakonnej, dyrektora przedszkola, szkoły, placówki opiekuńczo-wychowawczej, oratorium, proboszcza, prezesa stowarzyszenia, kierownika placówki wsparcia dziennego, kierownika wycieczek lub inną

osobę kierującą w Dziele Wychowawczym daną instytucją lub grupą ludzi.

4. **Dzieło wychowawcze** – rozumie się przez to w szczególności przedszkole, szkołę, placówkę opiekuńczo-wychowawczą, placówkę wsparcia dziennego (np. świetlicę), oratorium, parafię, internat, bursę – prowadzone przez michalitów.
5. **Dzieci specjalnej troski** – dzieci, które potrzebują rozpoznania i zaspokajania potrzeb rozwojowych i edukacyjnych wynikających z następujących czynników: szczególnych uzdolnień, niepełnosprawności, niedostosowania społecznego, choroby przewlekłej, specyficznych trudności w uczeniu się, zaburzeń komunikacji językowej, niepowodzeń edukacyjnych, sytuacji kryzysowych lub traumatycznych, zaniedbań środowiskowych, które są związane z sytuacją bytową ucznia oraz trudności adaptacyjnych, które wynikają z różnic kulturowych lub z uwagi na zmianę środowiska edukacyjnego, np. wyjazdy zagraniczne rodziców i wcześniejsze pobieranie nauki za granicą.
6. **Przełożony generalny** – według Kodeksu Prawa Kanonicznego wyższy przełożony zakonny, co oznacza w niniejszym dokumencie przełożonego Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła z siedzibą w Markach koło Warszawy.
7. **Małoletni** – dzieci oraz młodzież będąca wychowankami lub podopiecznymi michalitów lub podmiotów od niego zależnych (placówek i instytucji), która nie ukończyła 18 roku życia, przy czym czytając niniejszy akt należy uwzględnić w odniesieniu do ww. osób również klasyfikację prawną, zgodnie z którą:
 - a. w zakresie postępowania dotyczącego zapobiegania i zwalczania demoralizacji osoba, która nie ukończyła 18 lat, określana jest jako osoba nieletnia;
 - b. w zakresie postępowania o czyny karalne **małoletnim** jest osoba, która dopuściła się takiego czynu po ukończeniu 13 lat, ale przed ukończeniem lat 17;

- c. w zakresie wykonywania środków wychowawczych lub poprawczych **małoletnim** jest osoba, względem której takie środki zostały orzeczone (choćby ukończyła ona 18 lat), nie dłużej jednak niż do osiągnięcia wieku 21 lat.

W dokumencie używanie terminu **małoletni** i **nieletni** jest równoznaczne i należy pod nim rozumieć zarówno dziewczęta jak i chłopców.

8. **Małoletni o specjalnych potrzebach edukacyjnych** – zarówno chorzy, słabi, dysfunkcyjni, jak i wybitnie zdolni.
9. **Opiekun** – opiekun prawny w rozumieniu art. 145-177 Ustawy z dnia 25 lutego 1964 r., Kodeks rodzinny i opiekuńczy.
10. **Personel** – wszystkie osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, lub podejmujące obowiązki na zasadach wolontariatu w **Dziale wychowawczym**, w tym w szczególności: michalicy, wychowawcy, nauczyciele, pracownicy, trenerzy, animatorzy, wolontariusze, praktykanci, stażyści.
11. **Pracownik** – w sensie ścisłym to osoba pełnoletnia, zatrudniona na umowę o pracę. W niniejszym dokumencie to pojęcie oznacza także osoby wykonujące czy to usługę, czy zlecenie na podstawie umowy cywilnoprawnej. Pracownicy młodociani, czyli ci, którzy ukończyli 16 lat, ale nie ukończyli 18 roku życia, nie są zatrudniani w naszych **Dzielach**.
12. **Praktykant** – osoba odbywająca w naszym **Dziale** praktykę pedagogiczną na podstawie skierowania lub umowy cywilnoprawnej.
13. **Stażysta** – osoba odbywająca staż zawodowy.
14. **Wolontariusz** – to osoba pełnoletnia podejmująca określone zadania na podstawie porozumienia o wykonywaniu wolontariatu.
15. **Wychowawca** – członek personelu, którego zadaniem jest prowadzenie zajęć o charakterze dydaktycznym, opiekuńczym i wychowawczym, czy to na podstawie stosunku pracy, czy umowy cywilnoprawnej, czy w charakterze wolontariatu.

16. **Wykorzystanie** (zamiennie: **przemoc, molestowanie, nadużycie, prześladowanie**) – to forma krzywdzenia polegająca na wywieraniu wpływu na proces myślowy, zachowanie lub stan fizyczny osoby pomimo braku przyzwolenia z jej strony. Wyróżnia się wykorzystanie fizyczne, psychiczne, seksualne, cyberprzemoc i zaniedbanie.

17. **Wykorzystywanie fizyczne** to każda forma niewłaściwego, nieprzypadkowego naruszenia nietykalności cielesnej małoletniego, zarówno zamierzonego, jak i wynikającego z zaniedbania opieki nad małoletnim (jak np. potrząsanie dzieckiem w formie kary, bicie, rzucanie, oształmianie różnymi środkami, powodowanie oparzeń, topienie, duszenie lub inne używanie siły fizycznej). Do krzywdy fizycznej może dojść także wtedy, gdy rodzic lub opiekun prawny zatai objawy choroby nieletniego lub świadomie przyczyni się do niej.

18. **Wykorzystywanie psychiczne** polega na incydentalnym uporczywym niewłaściwym traktowaniu emocjonalnym małoletniego powodującym poważne i trwałe defekty w jego rozwoju emocjonalnym. Jest ono najczęściej występującą kategorią nadużyć w relacjach między wychowawcami a dziećmi. W psychice małoletniego może się kodować przekaz, iż nie ma on żadnej wartości lub poczucie, że nie jest kochany, że nie odpowiada innym albo że ma wartość jedynie wtedy, gdy odpowiada zadowalająco na potrzeby innych. Wykorzystanie lub przemoc psychiczna może polegać na stawianiu wymagań nieodpowiednich do wieku i rozwoju małoletniego. Mogą to być relacje, które przekraczają jego zdolności rozwojowe, czy też nadopiekuńczość lub ograniczenie możliwości odkrywania i uczenia się. Wykorzystanie emocjonalne przejawia się także poprzez zamknięcie nieletniego na normalne relacje społeczne, ma też miejsce wtedy, gdy małoletni słyszą i oglądają złe traktowanie innych, co może prowadzić do tego, że będą się czuli zastraszeni i zagrożeni. Do tej kategorii należy również wykorzystanie seksualne lub demoralizowanie małoletnich. Określony rodzaj wykorzystania emocjonalnego jest obecny w każdej przemocy wobec małoletnich.

19. **Wykorzystanie seksualne:** definicja wszelkich form wykorzystania seksualnego oraz przemocy na tle seksualnym jest zdefiniowana w art. 197 kk i następne, zawartych w przepisach Kodeksu Karnego. Treść tychże norm jest zamieszczona w wyciągu przepisów prawnych, który jest składnikiem przedmiotowego zbioru dokumentów.
20. **Cyberprzemoc** to wszelka przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych – komunikatorów, *chatów*, stron internetowych, *blogów*, SMS-ów, MMS-ów. Przykłady cyberprzemocy: wysyłanie wulgarnych *e-maili* i SMS-ów, kłótnie internetowe, publikowanie i rozsyłanie ośmieszających informacji, zdjęć i filmów, podszywanie się pod inną osobę, obraźliwe komentowanie wpisów na *blogu*, przesyłanie *linków* z obraźliwymi zdjęciami i filmikami innym użytkownikom sieci teleinformatycznych.
21. **Zaniedbywanie** definiowane jest jako pozbawienie małoletniego określonego dobra, powodujące znaczącą szkodę lub osłabienie jego rozwoju. W tej kategorii mieści się m.in.: pozbawienie żywności, ubrania, ciepła, środków higieny, stymulacji intelektualnej, opieki, poczucia bezpieczeństwa, przyjaznych uczuć, opieki medycznej. Równie poważnym aktem zaniedbania jest niechronienie nieletniego przed szkodami fizycznymi i psychicznymi, przed niebezpieczeństwami, nie zapewnienie mu odpowiedniej pomocy, w tym powierzenie go ludziom, którzy nie zapewniają mu odpowiedniej opieki medycznej i leczenia. **Zaniedbywanie** staje się widoczne na zewnątrz dopiero w perspektywie dłuższego okresu czasu. Objawia się ono jako permanentny stan niezaspokajania fizycznych, emocjonalnych i psychicznych potrzeb dziecka, prowadzący do poważnych negatywnych następstw. Symptomami, które mogą świadczyć o zaniedbywaniu dziecka są m.in.: niepokojąco mały wzrost lub masa ciała dziecka, czy też jego notoryczna nieobecność w szkole. Zaniedbanie może wystąpić już w okresie ciąży z powodu używania przez matkę środków uzależniających. Rodzic może świadomie dopuścić się zaniedbania, nie dostarczając dziecku żywności, odzieży i schronienia, usuwając je z domu czy odrzucając.

ANEKS

WYCIĄG Z PRZEPISÓW PRAWA

CZEŚĆ I NORMY PRAWA KOŚCIELNEGO

WYTYCZNE

dotyczące wstępnego dochodzenia kanonicznego w przypadku oskarżeń duchownych o czyny przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia

Kościół jako wspólnota wiernych troszczy się o zbawienie każdego człowieka i dobro wspólne społeczności, wśród której realizuje swoją misję. Ze względu na Chrystusa jest wrażliwy na wszystko, co służy prawdziwemu dobru człowieka i nie jest obojętny na to, co mu zagraża (por. Jan Paweł II, Encyklika „Redemptor hominis”, nr 13). Zadaniem wszystkich, którzy pełnią posługę we wspólnotach Kościoła, w sposób szczególny biskupów, prezbiterów, diakonów oraz ich współpracowników i współpracowniczek jest pomagać ludziom, którym służą, by w swoim codziennym życiu znaleźli Boga. Podstawową zasadą tej posługi jest poszanowanie godności każdej osoby na wzór Chrystusa Pana. Szczególnym wymogiem tej zasady jest uznanie i respektowanie prawa wszystkich dzieci oraz młodzieży do tego, by były otoczone troską i szacunkiem oraz wzrastały w środowisku bezpiecznym, wolnym od wykorzystania, manipulacji i przemocy.

Każde dziecko, przyjęte z wdzięcznością przez wspólnotę Kościoła jako dar od Boga, jest podmiotem tego niezbywalnego prawa zakorzenionego głęboko w nauczaniu Jezusa. Zobowiązuje to do nieskazitelnie bezinteresownej służby na rzecz duchowego, fizycznego i emocjonalnego rozwoju dzieci i młodzieży oraz wyklucza, aby ktokolwiek z posługujących w Kościele w jakikolwiek sposób naruszał fizyczną lub psychiczną integralność dzieci i młodzieży. Równocześnie zobowiązuje do zaangażowania na rzecz przejrzystości w wyjaśnianiu wszelkich podejrzeń o niewłaściwe zachowania oraz do zapewnienia, że osoby winne naruszeń praw dzieci i młodzieży, niezależnie od pełnionej funkcji lub urzędu, zostaną pociągnięte do odpowiedzialności zgodnie z obowiązującymi normami ustanowionymi przez kompetentną władzę kościelną przy poszanowaniu prawa obowiązującego w Polsce. Wśród ważnych zadań, które mają na celu zabezpieczenie dobra wspólnego wiernych, w szczególności zaś ochronę dzieci i młodzieży, znajduje się przyjęcie właściwej postawy wobec przypadków nadużyć seksualnych popełnionych przez duchownych wobec osób małoletnich.

W nauczaniu Kościoła, w jego praktyce duszpasterskiej i wychowawczej oraz w jego rozstrzygnięciach dyscyplinarnych, bezpieczeństwo dzieci i młodzieży jest jego szczególną troską oraz integralną częścią dobra wspólnego. Kościół pragnie być przykładem stosowania najlepszych praktyk zarówno w ochronie dzieci i młodzieży, jak i w odpowiedzi na krzywdy wyrządzone przez duchownych. Jedyną możliwą reakcją Kościoła na bolesne zjawisko wykorzystania seksualnego osób małoletnich jest rzetelne poszukiwanie prawdy i sprawiedliwości oraz trwanie na ich gruncie. Nadużycia seksualne Kościół uznaje za ciężkie grzechy, domagające się jednoznacznych reakcji także o charakterze dyscyplinarnym wobec osób, którym udowodniono popełnienie takich czynów, podjęcia uzdrawiającego dzieła pokuty, zarówno przez sprawcę, jak i całą wspólnotę Kościoła, naprawienia wyrządzonych krzywd wobec ofiary i wspólnoty oraz dołożenia wszelkich starań, aby podobne sytuacje nie miały miejsca w przyszłości.

Oskarżenia duchownych o czyny przeciwko szóstemu przykazaniu z osobą małoletnią poniżej osiemnastego roku życia mogą również otwierać łatwe pole do nadużyć, z uwagi na wyjątkowe trudności, za-

równy w dowodzeniu winy, jak i w wykazaniu niewinności. Kontekstem koniecznym do uwzględnienia w tych sprawach jest ponadto łatwość medialnego wykorzystywania takich faktów, niezależnie od ich udowodnienia lub nie, do podważania autorytetu Kościoła. Powyższe okoliczności sprawiają, że sami duchowni powinni mieć świadomość wyjątkowości każdej z tych sytuacji. Nie może to jednak powodować jakiegokolwiek chęci ukrywania bądź tuszowania takich faktów. Chodzi tu bowiem o czyn zakazany w porządku moralnym, naruszający nadto porządek dyscyplinarny Kościoła, a także stanowiący przestępstwo w prawie polskim.

W porządku prawnym Kościoła rozstrzygnięcie w sprawach przestępstw seksualnych popełnionych przez duchownych wobec osób niepełnoletnich jest zastrzeżone dla Kongregacji Nauki Wiary (*Motu Proprio Sacramentorum sanctitatis tutela* z 21 maja 2010 r., art. 6 § 1).

Do najcięższych przestępstw tego rodzaju prawo Kościoła zalicza: 1° przestępstwo przeciw szóstemu przykazaniu Dekalogu, popełnione przez duchownego z niepełnoletnim poniżej osiemnastego roku życia (z niepełnoletnim zrównana jest osoba, która trwale jest niezdolna posługiwać się rozumem);

2° nabywanie albo przechowywanie lub upowszechnianie w celach satysfakcji seksualnej obrazów pornograficznych, przedstawiających małoletnich poniżej czternastego roku życia, przez duchownego – w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia. Z zastrzeżeniem prawa Kongregacji Nauki Wiary do uchylecia przedawnienia w indywidualnych przypadkach, przestępstwo przeciwko szóstemu przykazaniu, popełnione przez duchownego z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia, ulega przedawnieniu po upływie dwudziestu lat od dnia, w którym niepełnoletni ukończył osiemnasty rok życia.

Ponadto kan. 1395 Kodeksu Prawa Kanonicznego przewiduje sankcje karne dla duchownych także za inne czyny popełnione w sferze seksualności, nie podlegające specjalnym regulacjom. Natomiast w rozumieniu prawa polskiego przestępstwo stanowi m.in. obcowanie seksualne z osobą małoletnią poniżej lat piętnastu (art. 200 § 1 kk), udostępnianie treści pornograficznych małoletniemu poniżej lat piętnastu (art. 200 § 3-5), zgwałcenie osoby poniżej lat piętnastu (art. 197 § 3 ust. 2),

wykorzystanie seksualne osoby upośledzonej umysłowo (art. 198 kk), wytwarzanie, rozpowszechnianie i posiadanie treści pornograficznych z udziałem małoletniego poniżej lat piętnastu (art. 202 § 3-4c kk), nawiązywanie przy pomocy sieci teleinformatycznych kontaktu z małoletnim poniżej lat piętnastu w celu wykorzystania seksualnego (art. 200a kk), a także nadużycie stosunku zależności lub zaufania wobec małoletniego albo w zamian za udzielenie lub obietnicę korzyści majątkowej lub osobistej wobec małoletniego w celu wykorzystania seksualnego (art. 199 kk). Przesłanki tego typu ścigane są na wniosek osoby pokrzywdzonej bądź z urzędu i ulegają przedawnieniu nie wcześniej niż po ukończeniu przez ofiarę 30 roku życia.

Zgodnie z art. 16 *Motu Proprio Sacramentorum sanctitatis tutela*, do zadań ordynariusza (kan. 1717 KPK) lub hierarchy (kan. 1468 KKKW) należy przeprowadzenie wstępnego dochodzenia kanonicznego, którego celem jest potwierdzenie prawdopodobieństwa zaistnienia przestępstwa, czyli zasadności oskarżenia, a w przypadku uzyskania takiego potwierdzenia przekazanie dokumentacji Stolicy Apostolskiej.

W celu przyjęcia z pomocą osobom, mającym prowadzić wstępne dochodzenie kanoniczne, Konferencja Episkopatu Polski wydała 20 czerwca 2009 roku *Wytyczne*, które – po uwzględnieniu doświadczeń Kościoła powszechnego z ostatnich kilku lat, a szczególnie *Wytycznych Prefekta Kongregacji Nauki Wiary* z dnia 16 maja 2011 roku – niniejszym dokumentem zostają na nowo ogłoszone jako obowiązujące w Kościele katolickim w Polsce.

1. Celem wstępnego dochodzenia kanonicznego jest zbadanie faktów i okoliczności oraz poczytalności domniemanego sprawcy czynu przeciwko szóstemu przykazaniu wobec osób niepełnoletnich poniżej osiemnastego roku życia, a także poznanie i formalne opisanie prawdy, przygotowanie właściwej dokumentacji oraz uniemożliwienie ewentualnej kontynuacji przestępstwa (jeżeli zostałyby uprawdopodobnione) i ułatwienie naprawienia zła.
2. Kompetentnym do przyjęcia i prowadzenia sprawy jest właściwy przełożony kościelny, który – zapoznawszy się osobiście ze sprawą – powinien powierzyć jej prowadzenie odpowiedniemu kapła-

nowi lub powołanej przez siebie komisji. Osoba oskarżająca może zgłosić się zarówno do przełożonego osoby oskarżanej, jak i – jeśli zachodzi ku temu odpowiednia racja (np. odległość) – do biskupa diecezjalnego swego miejsca zamieszkania. W takiej sytuacji biskup diecezjalny miejsca zamieszkania podejmie stałą współpracę z przełożonym osoby oskarżanej, którego kompetencje pozostają nienaruszone.

3. Ofiarę seksualnego wykorzystania, jak i jej bliskich, należy otoczyć właściwą troską duszpasterską, zapewniając poczucie bezpieczeństwa, wolę życzliwego wysłuchania i przyjęcia prawdy, ułatwienie – jeśli jest taka potrzeba – uzyskania specjalistycznej pomocy duchowej i psychologicznej, w przekonaniu, że osoba ta, ujawniając swoje cierpienie, również pomaga Kościołowi w uzdrowieniu naruszonego ładu moralnego. Przełożony kościelny powinien okazywać gotowość udzielenia pomocy duchowej i psychologicznej, o czym mowa w *Aneksie I* do niniejszego dokumentu nt. pomocy ofiarom.
4. Osobie oskarżającej należy wyraźnie przypomnieć o jej prawie do złożenia doniesienia do organów ścigania, zgodnie z wszystkimi przepisami prawa polskiego.
5. Pierwszą informację na temat zarzucanego duchownemu czynu należy dokładnie zweryfikować z zachowaniem tajemnicy. Otrzymywane w tego rodzaju sprawie listy, także korespondencja elektroniczna, a szczególnie informacje telefoniczne itp., powinny stanowić jednak podstawę do zaproszenia osoby oskarżającej na bezpośrednią rozmowę, z uwzględnieniem czy w danej sprawie toczy się postępowanie przed organami państwowymi. Szczegółowe zasady prowadzenia rozmów umieszczone są w *Aneksie II* do niniejszego dokumentu nt. procedury postępowania.
6. Na podstawie tak otrzymanej i zweryfikowanej informacji właściwy przełożony rozstrzyga czy rozpoczynać natychmiast wstępne dochodzenie kanoniczne. Jeśli decyduje o rozpoczęciu wstępnego dochodzenia kanonicznego zleca jego przeprowadzenie odpowiedniemu kapłanowi lub komisji (kan. 1717).

7. Jeśli ujawnione fakty dotyczyłyby bieżących wydarzeń i wydawały się prawdopodobne, ordynariusz ma prawo do nakazania tego, co jest postanowione w kan. 1722 Kodeksu Prawa Kanonicznego. Jeżeli natomiast ujawnione fakty dotyczyłyby niedalekiej przeszłości i wydawałyby się prawdopodobne, lecz obecnie nie ma bezpośredniego zagrożenia, przełożony rozstrzyga czy zastosować wobec duchownego środki zapobiegawcze, czy odsunąć go od pracy z dziećmi i młodzieżą do czasu wyjaśnienia sprawy. Jeśli chodzi o oskarżenia o czyny sprzed wielu lat zasada ta powinna być stosowana z zachowaniem odpowiedniej słuszności. W przypadkach tych przełożony powinien zachęcić duchownego do wyrażenia uprzedniej, wyraźnej, świadomej i wolnej zgody na poddanie się specjalistycznej diagnozie, czy też, jeśli byłoby to konieczne, także terapii. Do czasu wyjaśnienia zarzutów duchowny nie może być dopuszczony do posługi ani nie może zostać przeniesiony do pracy w innej diecezji.
8. Gdyby oskarżenie zostało wniesione przeciwko zmarłemu duchownemu, nie należy wszczynać dochodzenia kanonicznego, chyba że zasadnym wydałoby się wyjaśnienie sprawy dla dobra Kościoła. Osobę wnoszącą oskarżenie należy powiadomić o tych okolicznościach.
9. Oskarżony duchowny aż do momentu udowodnienia mu winy korzysta z domniemania niewinności. W żadnym wypadku nie może być pozbawiony prawa do obrony. Należy mu również ułatwić uzyskanie pomocy psychologicznej i prawnej. Gdyby podejrzenia nie zostały potwierdzone, powinno się uczynić wszystko, aby zostało przywrócone jego dobre imię, które ucierpiało na skutek bezpodstawnego oskarżenia.
10. Zwyczajnym sposobem działania w trakcie wstępnego dochodzenia kanonicznego jest gromadzenie informacji poprzez przesłuchania, zebranie dokumentów, w tym opinii lekarskich i psychologicznych, itp., o czym szczegółowo mówi **Aneks II** do niniejszego dokumentu.
11. Po stwierdzeniu wiarygodności oskarżenia właściwy przełożony przekazuje sprawę Kongregacji Nauki Wiary.
12. Za każdym razem, kiedy ordynariusz otrzymuje wiadomość, przynajmniej prawdopodobną, o przestępstwie, przeprowadza dochodzenie wstępne, a następnie, powiadamia o tym Kongregację Nauki Wiary. Kongregacja, jeśli nie zastrzega sobie sprawy z powodu szczególnych okoliczności, poleca ordynariuszowi dalsze postępowanie. Kompetentny przełożony jest zobowiązany poinformować Kongregację także, jeśli z przeprowadzonego dochodzenia wynikałoby, że w oskarżeniu nie istnieje *fumus delicti*. Jeżeli oskarżenia nie znalazły potwierdzenia we wstępnym dochodzeniu kanonicznym, i zostało to potwierdzone przez Kongregację, należy fakt ten stwierdzić na piśmie i zamknąć sprawę, akta natomiast złożyć w tajnym archiwum Kurii (kan. 1719).
13. Wstępne dochodzenie kanoniczne jednoznacznie odróżnia się od postępowania prowadzonego według prawa polskiego. W przypadku, gdy wcześniej zostało wszczęte postępowanie przez organy państwowe, nie rozpoczyna się dochodzenia kanonicznego, a już rozpoczęte ulega zawieszeniu do czasu zakończenia tego pierwszego.
14. Odpowiedzialność karną oraz cywilną za tego rodzaju przestępstwa ponosi sprawca jako osoba fizyczna.
15. Przełożony kościelny ma obowiązek zapoznania się z rozstrzygnięciami organów państwowych i uwzględnić je w swoich decyzjach.
16. Wszelka dokumentacja wstępnego dochodzenia kanonicznego jest z zasady przeznaczona jedynie do wewnętrznego użytku przełożonych kościelnych prowadzących sprawę. Przełożony winien jednak rozważyć czy dokumentacja ta stanowi podstawę do złożenia odrębnego doniesienia do właściwych organów państwowych, zgodnie z prawem polskim.
17. Mając na uwadze przepisy prawa polskiego, dotyczące złożenia zawiadomienia o przestępstwie organom ścigania, jego treścią nie mogą być w żadnym wypadku wiadomości uzyskane z sakramentalnego forum wewnętrznego (tajemnica spowiedzi). Analogicznie należy traktować wiedzę uzyskaną w ramach kierownictwa duchowego.

18. W sposób analogiczny, *mutatis mutandis*, należy postępować w przypadkach nadużyć przeciwko szóstemu przykazaniu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia popełnionych przez osoby konsekrowane lub innych świeckich, działających w strukturach Kościoła.

19. W celu zapobiegania nadużyciom, o których mówi ten dokument, należy zadbać o właściwą formację duchownych i kandydatów do stanu duchownego, o czym szerzej mówi **Aneks III** do niniejszego dokumentu nt. zasad formacji i profilaktyki tych osób.

Powyższy tekst został przyjęty podczas 366. Zebrania Plenarnego KEP, które odbyło się w Warszawie w dniach 7-8 października 2014 roku.

ANEKS NR 1

Pomoc ofiarom

Troska o ofiary nadużyć seksualnych to podstawowy akt sprawiedliwości ze strony wspólnoty Kościoła, odczuwającej ból i wstyd z powodu krzywdy wyrządzonej dzieciom i młodzieży.

Art. 1

Przełożony kościelny, którym jest odpowiednio biskup diecezjalny lub wyższy przełożony zakonny, w związku z uzyskaniem informacji o przypadku nadużycia seksualnego wobec niepełnoletniego, zobowiązany jest do:

1. udzielenia pomocy duchowej i psychologicznej ofierze nadużycia seksualnego, a w razie potrzeby także konsultacji prawnej;
2. podjęcia działań zmierzających do uniemożliwienia ewentualnej kontynuacji przestępstwa i zapewnienia ofierze poczucia bezpieczeństwa;
3. podjęcia działań mających na celu uzdrowienie zaufania i przywrócenie właściwego klimatu dla kontynuacji pracy duszpasterskiej we

wspólnocie kościelnej, zranionej niegodnym postępowaniem osoby duchownej.

Art. 2

Duszpasterze winni być gotowi do podejmowania rozmów i spotkań z wiernymi, zwłaszcza w pierwszym okresie po ujawnieniu nadużycia seksualnego, jakie miało miejsce w ich wspólnotach. W sposób szczególny troską duszpasterską należy objąć dzieci i młodzież.

Art. 3

1. Przełożony kościelny realizuje obowiązek udzielenia pomocy duchowej i psychologicznej oraz konsultacji prawnej ofierze nadużycia seksualnego, działając przez osobę lub komisję, o której mowa w art. 5 ust. 1 Aneksu nr 2. *Procedura postępowania.*

2. Ofierze należy się informacja, że jej podstawowym prawem jest złożenie doniesienia do organów ścigania, o czym szczegółowo w art. 5 ust. 2 Aneksu nr 2. *Procedura postępowania.*

3. Postępowanie względem ofiary nadużycia seksualnego ze strony osób działających w imieniu przełożonego kościelnego powinno być zawsze inspirowane poczuciem sprawiedliwości oraz troską o dobro ofiary i o wspólnotę kościelną.

Art. 4

1. Pomoc ofierze nadużycia seksualnego i jej bliskim rozpoczyna się od przyjęcia zgłoszenia o popełnieniu przez duchownego czynu przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia.

2. Osoba lub komisja, o której mowa w art. 5 ust. 1 Aneksu nr 2. *Procedura postępowania*, wskazana do przeprowadzenia rozmowy lub rozmów z osobą albo osobami zgłaszającymi nadużycie seksualne, ma zapewnić maksymalne poczucie bezpieczeństwa, okazać wolę życzliwego wysłuchania i przyjęcia prawdy oraz upewnić w przekonaniu, że osoby, ujawniając swoje cierpienie, pomagają też Kościołowi w przywróceniu naruszonego ładu moralnego.

Art. 5

1. Ofierze nadużycia seksualnego, którą jest osoba niepełnoletnia poniżej osiemnastego roku życia, pomoc duchowa i psychologiczna powinna być udzielana w ścisłej współpracy z rodzicami (opiekunami prawnymi), a w przypadku ofiary poniżej 15 roku życia za wyraźną ich zgodą.

2. Ofiary nadużyć, zarówno małoletnie, jak i dorosłe, mają prawo do tego, by przy czynnościach wyjaśniających i procesowych towarzyszyła wybrana przez nich osoba zaufana.

3. Mają także prawo do informacji, jakie środki zapobiegawcze zostały podjęte w odniesieniu do osoby oskarżanej o nadużycia.

Art. 6

Pomoc duchowa i psychologiczna powinna obejmować także osoby z najbliższego otoczenia ofiary nadużycia seksualnego, w szczególności członków rodziny. Ich też należy poinformować, w jaki sposób mogą skorzystać z pomocy duchowej i psychologicznej.

Art. 7

Proponując pomoc psychologiczną przełożony kościelny może sięgać do specjalistów także spoza struktur związanych z Kościołem katolickim.

Powyższy tekst został przyjęty podczas 366. Zebrania Plenarnego KEP, które odbyło się w Warszawie w dniach 7-8 października 2014 roku.

ANEKS NR 2

Procedura postępowania

Wszelkie działania podejmowane przez przełożonego kościelnego, w związku z uzyskaniem informacji o przypadkach nadużycia seksualnego wobec osoby niepełnoletniej poniżej osiemnastego roku życia, mające na celu zabezpieczenie dobra wspólnego wiernych i dochodzenie do poznania prawdy – powinny odzwierciedlać kodeksową zasa-

dę: *salus animarum suprema lex*. Ofiarę nadużycia seksualnego należy otoczyć opieką, zgodnie z postanowieniami Aneksu nr 1. *Pomoc ofierze*. Oskarżonemu o popełnienie czynu przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia przysługuje fundamentalne prawo do obrony, z zachowaniem zasady domniemania niewinności, aż do czasu udowodnienia winy.

Art. 1

W przypadku, kiedy przełożony kościelny, którym jest odpowiednio biskup diecezjalny lub wyższy przełożony zakonny, otrzyma przynajmniej prawdopodobną wiadomość o popełnieniu przez duchownego czynu przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia, zobowiązany jest do wszczęcia wstępnego dochodzenia kanonicznego.

Art. 2

Czynności i działania podejmowane przez przełożonego kościelnego wobec podejrzanego duchownego mogą obejmować:

- 1) odsunięcie od obowiązków wynikających z powierzonych urzędów, posług lub zadań celem uniemożliwienia ewentualnej kontynuacji przestępstwa;
- 2) zapewnienie odpowiedniej opieki psychologiczno-terapeutycznej;
- 3) wskazanie miejsca przebywania i zapewnienie niezbędnych środków materialnych do życia.

Art. 3

Celem wstępnego dochodzenia kanonicznego jest:

- 1) zbadanie faktów i okoliczności;
- 2) sporządzenie dokumentacji.

Art. 4

Wstępne dochodzenie kanoniczne obejmuje:

- 1) przyjęcie zgłoszenia;
- 2) procedurę związaną z badaniem faktów, okoliczności i zbieraniem dowodów;
- 3) procedurę związaną z gromadzeniem dokumentacji.

Art. 5

1. Przełożony kościelny wskazuje odpowiednią osobę lub komisję uprawnioną do przyjęcia zgłoszenia.

2. Przyjmujący zgłoszenie, po życzliwym wysłuchaniu osoby skarżącej, zachowując postanowienia Aneksu nr 1. *Pomoc ofierze*, powinien:

- 1) poinformować osobę skarżącą o tym, że ma prawo złożenia doniesienia do organów ścigania, zgodnie z przepisami prawa polskiego;
- 2) wyjaśnić, że postępowanie kanoniczne ma charakter wewnętrzkościelny.

3. Osoba składająca zgłoszenie, po uzyskaniu informacji, o których mowa w ust. 2, powinna sformułować zgłoszenie na piśmie. Jeżeli tego nie uczyni, podstawą do podjęcia dalszych czynności staje się protokół z odbytej rozmowy, podpisany w miarę możliwości przez wszystkich jej uczestników.

4. W przypadku, gdy zgłoszenie dotyczy osoby poniżej 15 roku życia, osoba pokrzywdzona może być przesłuchiwana tylko za zgodą rodziców i w obecności psychologa. Jeżeli zaś zgłoszenie odnosi się do osoby pomiędzy 15 a 18 rokiem życia, osoba pokrzywdzona powinna być przesłuchiwana w obecności psychologa.

5. Po rozmowie, o której w ust. 4, do podjęcia kolejnych czynności potrzebna jest opinia biegłego psychologa.

6. W sytuacji, gdy ani ofiara, ani rodzice (opiekunowie prawni) nie są zainteresowani złożeniem doniesienia do organów ścigania, kwestię tę rozstrzyga w uzgodnieniu z psychologiem osoba lub komisja uprawniona do przyjęcia zgłoszenia.

Art. 6

W celu uzyskania niezbędnych informacji, dotyczących domniemanego przestępstwa, przełożony kościelny, działając poprzez osobę lub komisję, o których mowa w art. 5 ust. 1, powinien podjąć niezbędne czynności, zmierzające do zbadania okoliczności i zebrania dowodów. Mogą nimi być:

- 1) wezwanie duchownego i przesłuchanie go w siedzibie Kurii;

- 2) przesłuchanie osób posiadających wiedzę na temat domniemanego przestępstwa;
- 3) przeprowadzenie wizji lokalnej.

Art. 7

1. W celu przeprowadzenia procedury kanonicznej niezbędne jest zgromadzenie i opracowanie następujących dokumentów:

- 1) sformułowanego na piśmie zgłoszenia lub protokołu, o którym mowa w art. 5 ust. 3;
- 2) protokołu odbytej rozmowy, o którym mowa w art. 5 ust. 4;
- 3) protokołu przeprowadzonej rozmowy z duchownym;
- 4) protokołu przeprowadzonej wizji lokalnej;
- 5) protokołów rozmów z osobami posiadającymi wiedzę na ten temat;
- 6) opinii biegłego;
- 7) wszelkich innych dokumentów, zarówno publicznych, jak i prywatnych, które wydają się pożyteczne do rozpoznania sprawy.

2. Dokumenty opracowane na okoliczność prowadzonej procedury kanonicznej należy przechowywać w archiwum tajnym Kurii biskupiej.

Art. 8

1. Po zakończeniu wstępnego dochodzenia kanonicznego, w którego wyniku stwierdzono wiarygodność zgłoszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 3, przełożony kościelny przekazuje sprawę do Kongregacji Nauki Wiary.

2. Po zakończeniu wstępnego dochodzenia kanonicznego, w którego wyniku nie stwierdzono wiarygodności zgłoszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 3, przełożony kościelny zobowiązany jest przywrócić niesłusznie podejrzanego duchownego w obowiązkach i czynnościach, w których został zawieszony i uczynić wszystko, aby przywrócić mu utracone dobre imię.

Art. 9

W przypadku zatrzymania lub podjęcia przez sąd decyzji o zastósowaniu wobec duchownego tymczasowego aresztowania lub innego środka zapobiegawczego, w związku z postawieniem zarzutu popełnie-

nia czynu opisanego w rozdziale XXV kodeksu karnego – przełożony kościelny powinien powiadomić o tym fakcie Sekretarza Generalnego Konferencji Episkopatu Polski.

Art. 10

We wszystkich przypadkach informacji dla mediów udziela wyłącznie rzecznik prasowy lub inna osoba wyznaczona przez przełożonego kościelnego.

Powyższy tekst został przyjęty podczas 366. Zebrania Plenarnego KEP, które odbyło się w Warszawie w dniach 7-8 października 2014 roku.

ANEKS NR 3

I. Zasady formacji i profilaktyki

Fundamentem formacji do kapłaństwa lub życia zakonnego jest budowanie osobistej relacji z Bogiem. W formacji nie może zabraknąć właściwego traktowania i przeżywania sfery seksualnej oraz umiejętnego przygotowania do życia w czystości i celibacie. Niezbędna jest współpraca kandydata z kierownikiem duchowym, spowiednikiem i przełożonymi. Szczególnym zadaniem formatorów jest ukazywanie, przy pomocy różnorodnych form i środków, pozytywnego wymiaru sfery seksualnej, niezbędnego w dojrzałym budowaniu relacji międzyludzkich. Kształtowanie właściwej tożsamości seksualnej powinno dokonywać się przez świadomą akceptację tej sfery i ukierunkowanie jej na głębszą integrację ze sferą emocjonalną i duchową. W przekazie formatorów powinno akcentować się wartości życia w czystości i celibacie jako radosnego daru z siebie, składanego Bogu i ludziom.

I. Zasady formacji

Art. 1

Przed dopuszczeniem kandydata do święceń lub profesji zakonnej, przełożeni są zobowiązani do zbadania zdatności kandydata, zawsze z poszanowaniem prywatności osoby.

Art. 2

1. Droga rozeznania ewentualnych trudności w sferze seksualnej powinna rozpoczynać się w momencie przyjmowania kandydata do seminarium lub zakonu.

2. Zgłaszający się kandydat do seminarium lub zakonu powinien przejść stosowne badanie psychologiczne oraz pogłębiony wywiad, który pozwoli formatorom zorientować się co do poziomu dojrzałości seksualnej oraz występowania ewentualnych zaburzeń. Badania takie powinien przeprowadzić psycholog respektujący antropologię chrześcijańską.

3. W celu dokonania właściwej oceny osobowości kandydata biegły winien przeprowadzić badanie zarówno w formie wywiadu, jak i poprzez test, zawsze za uprzednią, wyraźną, świadomą i dobrowolną zgodą kandydata.

4. Tematyka dojrzałości w sferze seksualnej kandydata do kapłaństwa lub życia zakonnego powinna znaleźć swoje miejsce w rozmowach prowadzonych przez formatorów, zwłaszcza ojców duchownych, którzy uczestniczą w procesie przyjmowania kandydatów do seminarium lub zakonu. Ojcowie duchowni i spowiednicy nie mogą wyrażać swojej opinii o kandydacie na forum zewnętrznym.

5. W przypadku występowania u kandydata do kapłaństwa lub życia zakonnego wyraźnych braków w dojrzałości seksualnej, zadaniem przełożonych jest rozpoznanie i ocena występujących trudności.

6. Do seminarium duchownego lub instytutu zakonnego nie należy przyjmować kandydata, u którego stwierdzono występowanie zaburzeń w sferze seksualnej, w tym głęboko zakorzenionej orientacji homoseksualnej.

Art. 3

1. Przedmiotem wykładów i konferencji dla przygotowujących się do kapłaństwa lub życia zakonnego powinna być tematyka związana z kształtowaniem dojrzałej seksualności. Należy ją uwzględnić również w kierownictwie duchowym oraz w innych działaniach służących rozwojowi życia duchowego.

2. Kandydaci do kapłaństwa lub życia zakonnego powinni otrzymać konieczną wiedzę w zakresie odpowiedzialności, na forum kościelnym i państwowym, za przestępstwa przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu, w szczególności popełnione z osobami niepełnoletnimi, a także w zakresie obowiązujących procedur przewidzianych w prawie powszechnym i w prawie lokalnym w odniesieniu do kontaktu z ofiarami nadużyć seksualnych, popełnionych przez duchownych.

Art. 4

1. Skuteczna prewencja w zakresie popełniania przestępstw seksualnych przez osoby duchowne swym zasięgiem powinna obejmować grupę formatorów.

2. Ewentualne nadużycia, nawet najmniejsze, w sferze seksualnej popełnione przez formatorów seminaryjnych lub zakonnych winny skłaniać ich przełożonych do szybkiej interwencji, łącznie, gdy zachodzi tego potrzeba, z odsunięciem od pełnienia funkcji.

Art. 5

1. Duszpasterze pracujący z dziećmi i młodzieżą powinni być przeszkoleni do profesjonalnego kontaktu z tymi grupami.

2. W ramach konferencji i spotkań dla księży i osób konsekrowanych katechizujących powinno się ich uwrażliwiać na wszelkiego rodzaju nadużycia seksualne, które mogą być popełnione w stosunku do niepełnoletnich.

II. Zasady profilaktyki

Art. 6

1. Prewencja nadużyć seksualnych wobec niepełnoletnich stanowi integralną część zaangażowania Kościoła w pracę z dziećmi i młodzieżą.

2. Prewencja ma na celu wyeliminowanie ryzyka nadużyć seksualnych w ścisłym tego słowa znaczeniu; ma pomóc uniknąć psychicznych i fizycznych przekroczeń granic intymności oraz przyczynić się do pro-

mości ochrony dzieci i młodzieży przed różnymi formami przemocy i wykorzystania również poza środowiskiem kościelnym.

Powyższy tekst został przyjęty podczas 366. Zebrania Plenarnego KEP, które odbyło się w Warszawie w dniach 7-8 października 2014 roku.

CZĘŚĆ II

PRAWO PAŃSTWOWE

KODEKS RODZINNY I OPIEKUŃCZY

Z dnia 25 lutego 1964 r. (Dz.U. Nr 9, poz. 59) tj. z dnia 15 czerwca 2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 788) tj. z dnia 8 kwietnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 583) tj. z dnia 6 listopada 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2082) Dz.U. 1964 Nr 9, poz. 59 tj. Dz.U. z 2015 r. poz. 2082.

Art. 145

§ 1. Opiekę ustanawia się dla małoletniego w wypadkach przewidzianych w tytule II niniejszego kodeksu.

§ 2. Opiekę ustanawia sąd opiekuńczy, skoro tylko podejmie wiadomość, że zachodzi prawny ku temu powód.

Art. 146

Opiekę sprawuje opiekun. Wspólne sprawowanie opieki nad dzieckiem sąd może powierzyć tylko małżonkom.

Art. 147

Jeżeli dobro pozostającego pod opieką tego wymaga, sąd opiekuńczy wydaje niezbędne zarządzenia dla ochrony jego osoby lub majątku aż do czasu objęcia opieki przez opiekuna; w szczególności sąd opiekuńczy może ustanowić w tym celu kuratora.

Art. 148

§ 1. Nie może być ustanowiona opiekunem osoba, która nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych albo została pozbawiona praw publicznych.

§ 1a. Opiekunem małoletniego nie może być ustanowiona także osoba, która została pozbawiona władzy rodzicielskiej albo skazana za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności, albo za umyślne przestępstwo z użyciem przemocy wobec osoby lub przestępstwo popełnione na szkodę małoletniego lub we współdziałaniu z nim,

albo osoba, wobec której orzeczono zakaz prowadzenia działalności związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi, lub obowiązek powstrzymywania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakaz kontaktowania się z określonymi osobami lub zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu.

§ 2. Nie może być ustanowiony opiekunem ten, w stosunku do kogo zachodzi prawdopodobieństwo, że nie wywiąże się należycie z obowiązków opiekuna.

Art. 149

§ 1. Gdy wzgląd na dobro pozostającego pod opieką nie stoi temu na przeszkodzie, opiekunem małoletniego powinna być ustanowiona przede wszystkim osoba wskazana przez ojca lub matkę, jeżeli nie byli pozbawieni władzy rodzicielskiej.

§ 2. Jeżeli opiekunem nie została ustanowiona osoba wymieniona w paragrafie poprzedzającym, opiekun powinien być ustanowiony spośród krewnych lub innych osób bliskich pozostającego pod opieką albo jego rodziców.

§ 3. W przypadku braku takich osób sąd opiekuńczy zwraca się o wskazanie osoby, której opieka mogłaby być powierzona, do właściwej jednostki organizacyjnej pomocy społecznej albo do organizacji społecznej, do której należy piecza nad małoletnimi, a jeżeli pozostający pod opieką przebywa w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo innej podobnej placówce, w zakładzie poprawczym lub w schronisku dla nieletnich sąd może się zwrócić także do tej placówki albo do tego zakładu lub schroniska.

§ 4. W razie potrzeby ustanowienia opieki dla małoletniego umieszczonego w pieczy zastępczej, sąd powierza sprawowanie opieki, przede wszystkim:

1. w przypadku umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej – rodzicom zastępczym,
2. w przypadku umieszczenia dziecka w rodzinnym domu dziecka – osobom prowadzącym ten dom,

3. w przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego – osobom prowadzącym tę placówkę,
4. w przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej: socjalizacyjnej, specjalistyczno-terapeutycznej, interwencyjnej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej – osobom bliskim dziecka – w terminie 7 dni od uprawomocnienia się postanowienia o pozbawieniu władzy rodzicielskiej.

§ 5. W wypadku, o którym mowa w art. 1191 § 1, nie stosuje się przepisów § 1, 2 i 4 pkt 4.

Art. 150 (uchylony)

Art. 151

Sąd opiekuńczy może ustanowić jednego opiekuna dla kilku osób, jeżeli nie ma sprzeczności między ich interesami. Opieka nad rodzeństwem powinna być w miarę możliwości powierzona jednej osobie.

Art. 152

Każdy, kogo sąd opiekuńczy ustanowi opiekunem, obowiązany jest opiekę objąć. Z ważnych powodów sąd opiekuńczy może zwolnić od tego obowiązku.

Art. 153

Objęcie opieki następuje przez złożenie przyrzeczenia przed sądem opiekuńczym. Opiekun powinien objąć swe obowiązki niezwłocznie.

Art. 154

Opiekun obowiązany jest wykonywać swe czynności z należytą starannością, jak tego wymaga dobro pozostającego pod opieką i interes społeczny.

Art. 155

§ 1. Opiekun sprawuje pieczę nad osobą i majątkiem pozostającego pod opieką; podlega przy tym nadzorowi sądu opiekuńczego.

§ 2. Do sprawowania opieki stosuje się odpowiednio przepisy o władzy rodzicielskiej z zachowaniem przepisów poniższych.

Art. 156

Opiekun powinien uzyskiwać zezwolenie sądu opiekuńczego we wszelkich ważniejszych sprawach, które dotyczą osoby lub majątku małoletniego.

Art. 157

Jeżeli opiekun doznaje przemijającej przeszkody w sprawowaniu opieki, sąd opiekuńczy może ustanowić kuratora.

Art. 158

O decyzjach w ważniejszych sprawach, które dotyczą osoby lub majątku małoletniego opiekun powinien informować jego rodziców, którzy uczestniczą w sprawowaniu bieżącej pieczy nad osobą dziecka i w jego wychowaniu.

Art. 159

§ 1. Opiekun nie może reprezentować osób pozostających pod jego opieką:

1. przy czynnościach prawnych między tymi osobami;
2. przy czynnościach prawnych między jedną z tych osób a opiekunem albo jego małżonkiem, zstępny, wstępny lub rodzeństwem, chyba że czynność prawna polega na bezpłatnym przysporzeniu na rzecz osoby pozostającej pod opieką.

§ 2. Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio w postępowaniu przed sądem lub innym organem państwowym.

Art. 160

§ 1. Niezwłocznie po objęciu opieki opiekun obowiązany jest sporządzić inwentarz majątku osoby pozostającej pod opieką i przedstawić go sądowi opiekuńczemu. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio w razie późniejszego nabycia majątku przez osobę pozostającą pod opieką.

§ 2. Sąd opiekuńczy może zwolnić opiekuna od obowiązku sporządzenia inwentarza, jeżeli majątek jest nieznaczny.

Art. 161

§ 1. Sąd opiekuńczy może zobowiązać opiekuna do złożenia do depozytu sądowego kosztowności, papierów wartościowych i innych dokumentów należących do pozostającego pod opieką. Przedmioty te nie mogą być odebrane bez zezwolenia sądu opiekuńczego.

§ 2. Gotówka pozostającego pod opieką, jeżeli nie jest potrzebna do zaspokajania jego uzasadnionych potrzeb, powinna być złożona przez opiekuna w instytucji bankowej. Opiekun może podejmować ulokowaną gotówkę tylko za zezwoleniem sądu opiekuńczego.

Art. 162

§ 1. Sąd opiekuńczy przyzna opiekunowi za sprawowanie opieki na jego żądanie stosowne wynagrodzenie okresowe albo wynagrodzenie jednorazowe w dniu ustania opieki lub zwolnienia go od niej.

§ 2. Wynagrodzenia nie przyznaje się, jeżeli nakład pracy opiekuna jest nieznaczny lub gdy sprawowanie opieki jest związane z pełnieniem funkcji rodziny zastępczej albo czyni zadość zasadom współżycia społecznego.

§ 3. Wynagrodzenie pokrywa się z dochodów lub z majątku osoby, dla której opieka została ustanowiona, a jeżeli osoba ta nie ma odpowiednich dochodów lub majątku, wynagrodzenie jest pokrywane ze środków publicznych na podstawie przepisów o pomocy społecznej.

Art. 163

§ 1. Opiekun może żądać od pozostającego pod opieką zwrotu nakładów i wydatków związanych ze sprawowaniem opieki. Do roszczeń z tego tytułu stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

§ 2. Roszczenia powyższe przedawniają się z upływem lat trzech od ustania opieki lub zwolnienia opiekuna.

§ 3. Przepis art. 162 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 164

Roszczenie osoby pozostającej pod opieką o naprawienie szkody wyrządzonej nienależytym sprawowaniem opieki przedawnia się z upływem lat trzech od ustania opieki lub zwolnienia opiekuna.

Art. 165

§ 1. Sąd opiekuńczy wykonuje nadzór nad sprawowaniem opieki, zaznajamiając się bieżąco z działalnością opiekuna oraz udzielając mu wskazówek i poleceń.

§ 2. Sąd opiekuńczy może żądać od opiekuna wyjaśnień we wszelkich sprawach należących do zakresu opieki oraz przedstawienia dokumentów związanych z jej sprawowaniem.

Art. 166

§ 1. Opiekun obowiązany jest, w terminach oznaczonych przez sąd opiekuńczy, nie rzadziej niż co roku, składać temu sądowi sprawozdania dotyczące osoby pozostającego pod opieką oraz rachunki z zarządu jego majątkiem.

§ 2. Jeżeli dochody z majątku nie przekraczają prawdopodobnych kosztów utrzymania i wychowania pozostającego pod opieką, sąd opiekuńczy może zwolnić opiekuna od przedstawiania szczegółowych rachunków z zarządu; w wypadku takim opiekun składa tylko ogólne sprawozdanie o zarządzie majątkiem.

Art. 167

§ 1. Sąd opiekuńczy bada sprawozdania i rachunki opiekuna pod względem rzeczowym i rachunkowym, zarządza w razie potrzeby ich sprostowanie i uzupełnienie oraz orzeka, czy i w jakim zakresie rachunki zatwierdza.

§ 2. Zatwierdzenie rachunku przez sąd opiekuńczy nie wyłącza odpowiedzialności opiekuna za szkodę wyrządzoną nienależytym sprawowaniem zarządu majątkiem.

Art. 168

Jeżeli opiekun nie sprawuje należycie opieki, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia.

Art. 169

§ 1. Z ważnych powodów sąd opiekuńczy może na żądanie opiekuna zwolnić go z opieki.

§ 2. Sąd opiekuńczy zwolni opiekuna, jeżeli z powodu przeszkód faktycznych lub prawnych opiekun jest niezdolny do sprawowania opieki albo dopuszcza się czynów lub zaniechań, które naruszają dobro pozostającego pod opieką.

§ 3. Jeżeli sąd opiekuńczy nie postanowił inaczej, opiekun obowiązany jest prowadzić nadal pilne sprawy związane z opieką aż do czasu jej objęcia przez nowego opiekuna.

Art. 170

Gdy małoletni osiągnie pełnoletność albo gdy przywrócona zostanie nad nim władza rodzicielska, opieka ustaje z mocy prawa.

Art. 171

Jeżeli w chwili ustania opieki zachodzi przeszkoda do natychmiastowego przyjęcia zarządu majątkiem przez osobę, która pozostawała pod opieką albo przez jej przedstawiciela ustawowego lub spadkobierców, opiekun obowiązany jest nadal prowadzić pilne sprawy związane z zarządem majątku, chyba że sąd opiekuńczy postanowi inaczej.

Art. 172

§ 1. W razie zwolnienia opiekuna lub ustania opieki opiekun obowiązany jest złożyć w ciągu trzech miesięcy rachunek końcowy z zarządu majątkiem.

§ 2. Do rachunku końcowego stosuje się odpowiednio przepisy o rachunku rocznym.

Art. 173

Sąd opiekuńczy może zwolnić opiekuna od obowiązku składania rachunku końcowego.

Art. 174

Niezwłocznie po swym zwolnieniu lub po ustaniu opieki opiekun obowiązany jest oddać osobie, która pozostawała pod opieką albo jej przedstawicielowi ustawowemu lub spadkobiercom zarządzany przez siebie majątek tej osoby.

Art. 175

Do opieki nad ubezwłasnowolnionym całkowicie stosuje się odpowiednio przepisy o opiece nad małoletnim z zachowaniem przepisów poniższych.

Art. 176

Jeżeli względ na dobro pozostającego pod opieką nie stoi temu na przeszkodzie, opiekunem ubezwłasnowolnionego całkowicie powinien być ustanowiony przede wszystkim jego małżonek, a w braku tegoż – jego ojciec lub matka.

Art. 177

Opieka nad ubezwłasnowolnionym całkowicie ustaje z mocy prawa w razie uchylecia ubezwłasnowolnienia lub zmiany ubezwłasnowolnienia całkowitego na częściowe.

KODEKS KARNY

Art. 190a [Uporczywe nękanie]

§ 1. Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto, podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek lub inne jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Art. 197 [Zgwałcenie]

§ 1. Kto przemocą, groźbą bezprawną lub podstępem doprowadza inną osobę do obcowania płciowego, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 2. Jeżeli sprawca, w sposób określony w § 1, doprowadza inną osobę do poddania się innej czynności seksualnej albo wykonania takiej czynności, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 3 Jeżeli sprawca dopuszcza się zgwałcenia:

1. wspólnie z inną osobą,
2. wobec małoletniego poniżej lat 15,
3. wobec wstępnego, zstępного, przysposobionego, przysposabiającego, brata lub siostry, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

§ 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1-3 działa ze szczególnym okrucieństwem, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 5.

Art. 198 [Wykorzystanie bezradności, upośledzenia]

Kto, wykorzystując bezradność innej osoby lub wynikający z upośledzenia umysłowego lub choroby psychicznej brak zdolności tej osoby do rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem, doprowadza ją do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 199 [Nadużycie zależności]

§ 1. Kto, przez nadużycie stosunku zależności lub wykorzystanie krytycznego położenia, doprowadza inną osobę do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Jeżeli czyn określony w § 1 został popełniony na szkodę małoletniego, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 3. Karze określonej w § 2 podlega, kto obcuje płciowo z małoletnim lub dopuszcza się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej albo doprowadza ją do poddania się takim czynnościom, albo do ich wykonania, nadużywając zaufania lub udzielając w zamian korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy.

Art. 200 [Obcowanie płciowe z małoletnim]

§ 1. Kto obcuje płciowo z małoletnim poniżej lat 15 lub dopuszcza się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadza ją do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 2. (uchylony)

§ 3. Kto małoletniemu poniżej lat 15 prezentuje treści pornograficzne lub udostępnia mu przedmioty mające taki charakter albo rozpowszechnia treści pornograficzne w sposób umożliwiający takiemu małoletniemu zapoznanie się z nimi, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 4. Karze określonej w § 3 podlega, kto w celu swojego zaspokojenia seksualnego lub zaspokojenia seksualnego innej osoby prezentuje małoletniemu poniżej lat 15 wykonanie czynności seksualnej.

§ 5. Karze określonej w § 3 podlega, kto prowadzi reklamę lub promocję działalności polegającej na rozpowszechnianiu treści pornograficznych w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi małoletniemu poniżej lat 15.

Art. 200a [Zakazane nawiązanie kontaktu z małoletnim]

§ 1. Kto w celu popełnienia przestępstwa określonego w art. 197 § 3 pkt 2 lub art. 200, jak również produkowania lub utrwalania treści pornograficznych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej nawiązuje kontakt z małoletnim poniżej lat 15, zmierzając, za pomocą wprowadzenia go w błąd, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania sytuacji albo przy użyciu groźby bezprawnej, do spotkania z nim, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Kto za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub sieci telekomunikacyjnej małoletniemu poniżej lat 15 składa propozycję obcowania płciowego, poddania się lub wykonania innej czynności seksualnej lub udziału w produkowaniu lub utrwalaniu treści pornograficznych, i zmierza do jej realizacji, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 212 [Zniesławienie]

§ 1 Kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

§ 2 Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 za pomocą środków masowego komunikowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

§ 3. W razie skazania za przestępstwo określone w § 1 lub 2 sąd może orzec nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, Polskiego Czerwonego Krzyża albo na inny cel społeczny wskazany przez pokrzywdzonego.

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 odbywa się z oskarżenia prywatnego.

Art. 216 [Zniewaga]

§ 1. Kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

§ 2. Kto znieważa inną osobę za pomocą środków masowego komunikowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

§ 3. Jeżeli zniewagę wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego albo jeżeli pokrzywdzony odpowiedział naruszeniem nietykalności cielesnej lub zniewagą wzajemną, sąd może odstąpić od wymierzenia kary.

§ 4. W razie skazania za przestępstwo określone w § 2 sąd może orzec nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, Polskiego Czerwonego Krzyża albo na inny cel społeczny wskazany przez pokrzywdzonego.

§ 5. Ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego.

KODEKS CYWILNY

Art. 23 [Ochrona dóbr osobistych]

Dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.

Art. 24 [Środki ochrony]

§ 1. Ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności, ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

§ 2. Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych.

§ 3. Przepisy powyższe nie uchybiają uprawnieniom przewidzianym w innych przepisach, w szczególności w prawie autorskim oraz w prawie wynalazczym.

Art. 445 [Zadośćuczynienie pieniężne]

§ 1. W wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

§ 2. Przepis powyższy stosuje się również w wypadku pozbawienia wolności oraz w wypadku skłonienia za pomocą podstępny, gwałtu lub nadużycia stosunku zależności do poddania się czynowi nierządnyemu.

§ 3. Roszczenie o zadośćuczynienie przechodzi na spadkobierców tylko wtedy, gdy zostało uznane na piśmie, albo gdy powództwo zostało wytoczone za życia poszkodowanego.

Art. 446 [Śmierć poszkodowanego]

§ 1. Jeżeli wskutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia nastąpiła śmierć poszkodowanego, zobowiązany do naprawienia szkody powinien zwrócić koszty leczenia i pogrzebu temu, kto je poniósł.

§ 2. Osoba, względem której ciążył na zmarłym ustawy obowiązek alimentacyjny, może żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody renty obliczonej stosownie do potrzeb poszkodowanego oraz do możliwości zarobkowych i majątkowych zmarłego przez czas prawdopodobnego trwania obowiązku alimentacyjnego. Takiej samej renty mogą żądać inne osoby bliskie, którym zmarły dobrowolnie i stale dostarczał środków utrzymania, jeżeli z okoliczności wynika, że wymagają tego zasady współżycia społecznego.

§ 3. Sąd może ponadto przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego stosowne odszkodowanie, jeżeli wskutek jego śmierci nastąpiło znaczne pogorszenie ich sytuacji życiowej.

§ 4. Sąd może także przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

USTAWA O OCHRONIE DANYCH OSOBOWYCH

Art. 43 [Zwolnienie z obowiązku rejestracji]

1. Z obowiązku rejestracji zbioru danych zwolnieni są administratorzy danych:

1) zawierających informacje niejawne;

1a) które zostały uzyskane w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych przez funkcjonariuszy organów uprawnionych do tych czynności;

2) przetwarzanych przez właściwe organy dla potrzeb postępowania sądowego oraz na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Karnym;

2a) przetwarzanych przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej;

2b) przetwarzanych przez właściwe organy na potrzeby udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym;

2c) przetwarzanych przez właściwe organy na podstawie przepisów o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej;

3) dotyczących osób należących do kościoła lub innego związku wyznaniowego, o uregulowanej sytuacji prawnej, przetwarzanych na potrzeby tego kościoła lub związku wyznaniowego;

4) przetwarzanych w związku z zatrudnieniem u nich, świadczeniem im usług na podstawie umów cywilnoprawnych, a także dotyczących osób u nich zrzeszonych lub uczących się;

5) dotyczących osób korzystających z ich usług medycznych, obsługi notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, rzeczownika patentowego, doradcy podatkowego lub biegłego rewidenta;

6) tworzonych na podstawie przepisów dotyczących wyborów do Sejmu, Senatu, Parlamentu Europejskiego, rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na wójta, burmistrza, prezydenta miasta oraz dotyczących referendum ogólnokrajowego i referendum lokalnego;

7) dotyczących osób pozbawionych wolności na podstawie ustawy, w zakresie niezbędnym do wykonania tymczasowego aresztowania lub kary pozbawienia wolności;

8) przetwarzanych wyłącznie w celu wystawienia faktury, rachunku lub prowadzenia sprawozdawczości finansowej;

9) powszechnie dostępnych;

10) przetwarzanych w celu przygotowania rozprawy wymaganej do uzyskania dyplomu ukończenia szkoły wyższej lub stopnia naukowego;

11) przetwarzanych w zakresie drobnych bieżących spraw życia codziennego;

12) przetwarzanych w zbiorach, które nie są prowadzone z wykorzystaniem systemów informatycznych, z wyjątkiem zbiorów zawierających dane, o których mowa w art. 27 ust. 1.

1a. Obowiązki rejestracji zbiorów danych osobowych, z wyjątkiem zbiorów zawierających dane, o których mowa w art. 27 ust. 1, nie podlega administrator danych, który powołał administratora bezpieczeństwa informacji i zgłosił go Generalnemu Inspektorowi do rejestracji, z zastrzeżeniem art. 46e ust. 2.

2. W odniesieniu do zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3 oraz zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, przetwarzanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego oraz Centralne Biuro Antykorupcyjne, Generalnemu Inspektorowi nie przysługują uprawnienia określone w art. 12 pkt 2, art. 14 pkt 1 i 3-5 oraz art. 15-18.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK NR 1

PROCEDURA NABORU I WERYFIKACJI PERSONELU W DZIEŁACH WYCHOWAWCZYCH PROWADZONYCH PRZEZ [nazwa instytucji]

Procedura naboru i weryfikacji kadry, zwana także procedurą rekrutacyjną, ma na celu dobór pracowników do Działów wychowawczych gwarantujący realizację celów statutowych tych Działów, w tym zapewnienie małoletnim bezpieczeństwa. Od pracowników, oprócz kwalifikacji do zajmowania danego stanowiska, wymaga się szacunku dla wartości chrześcijańskich w życiu osobistym i w pracy zawodowej.

ZAŁOŻENIA WSTĘPNE

1. W doborze pracowników religia i wynikające z jej wyznawania świadectwo życia stanowi istotne, uzasadnione i usprawiedliwione wymaganie do zatrudnienia – art. 183b § 4 Kodeksu Pracy¹⁵.
2. Każdy wychowawca realizuje zadania dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze według zasad systemu wychowawczego bł. Bronisława Markiewicza zwanego Systemem Zapobiegawczym.
3. Szczególnym stylem pracy w dziele michalickim jest asystencja, stała przyjacielska obecność przy wychowanku i grupie, dająca poczucie bezpieczeństwa i akceptacji, obdarzająca życzliwością, wspierająca świadectwem życia, mądrą radą i upomnieniem, a w trudnościach pomocą.
4. Istotnym warunkiem właściwego doboru personelu jest rozpoznanie motywacji, kwalifikacji i przydatności kandydatów do zatrudnienia.

ZASADY ZWIĘKSZAJĄCE BEZPIECZEŃSTWO WYBORU KANDYDATÓW

1. Zawsze należy prawidłowo stosować procedurę naboru, niezależnie od tego, kto jest kandydatem i bez względu na wymiar i okres zatrudnienia na stanowisku pracowniczym czy w charakterze wolontariatu.
2. Przydatność kandydatów do zatrudnienia należy oceniać na podstawie przedstawionych dokumentów, osobistej rozmowy z kandydatem, można posłużyć się także testem kompetencyjnym.
3. Należy zadbać, aby wywiad z kandydatem do zatrudnienia był prowadzony przez więcej niż jedną osobę, przy czym co najmniej jedna z osób obecnych podczas rozmowy powinna posiadać doświadczenie w doborze kandydatów na stanowiska, na których jest wymagana bezpośrednia praca z dziećmi lub młodzieżą.
4. Należy podjąć wszelkie uzasadnione kroki w celu wykluczenia nieodpowiednich kandydatów, ze szczególnym uwzględnieniem opinii, kwalifikacji zawodowych oraz informacji o przebiegu dotychczasowego zatrudnienia.

ELEMENTY PROCEDURY REKRUTACYJNEJ

1. Kandydat ma obowiązek przedstawić komplet wymaganych dokumentów, w tym:
 - a. wypełniony kwestionariusz kandydata do zatrudnienia lub wolontariacki,
 - b. w razie ubiegania się kandydata o zatrudnienie (lub umożliwienie działania na zasadzie wolontariatu) na stanowisku, w przypadku którego ustawowo wymagany jest brak karalności lub brak karalności za określoną kategorię przestępstw – aktualne zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego,
 - c. dokumenty kwalifikacyjne wymagane do zatrudnienia na danym stanowisku.

2. Dyrektor dokonuje oceny dokumentacji złożonej przez kandydata do zatrudnienia i przeprowadza rozmowę kwalifikacyjną.
3. Dyrektor lub uprawniony pracownik może przeprowadzić test kompetencji pozwalający wybrać właściwego kandydata.
4. Przed podpisaniem umowy o pracę lub porozumienia wolontariackiego kandydat, który pomyślnie przeszedł wszystkie stopnie procedury rekrutacyjnej, ma obowiązek zapoznać się ze statutem Dzieła wychowawczego, regulaminami obowiązującymi w Dziele wychowawczym, z wymaganiami i obowiązkami na danym stanowisku pracy [oraz z *Normami i zasadami ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła*].
5. Wszyscy pracownicy zobowiązani są do podpisania Deklaracji respektowania *Norm i zasad ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła* (załącznik 10).

WERYFIKACJA KADRY

1. Nowozatrudniony pracownik przechodzi szkolenie wstępne, w ramach którego otrzymuje sprecyzowany zakres wymagań i obowiązków na danym stanowisku pracy oraz zobowiązuje się do odbycia przeszkolenia w zakresie ochrony małoletnich, zorganizowanego lub wskazanego przez Zgromadzenie Świętego Michała Archanioła.
2. W pierwszych latach zatrudnienia na czas określony pracodawca prowadzi postępowanie sprawdzające, w ramach którego pracownik musi udowodnić, że może wykonywać swoje zadania, strzegąc bezpieczeństwa małoletnich zgodnie z tym, co ustalono w Kodeksie etyki w zakresie ochrony małoletnich i czego się nauczył podczas odbytego przeszkolenia.

ZAŁĄCZNIK NR 2

PROŚBA RODZICA (OPIEKUNA PRAWNEGO) O GRZECZNOŚCIOWY PRZEWÓZ DZIECKA PRYWATNYM SAMOCHODEM OSOBOWYM

Ja/my*, niżej podpisany/a/i*:

.....
Imię i nazwisko rodzica/opiekuna prawnego małoletniego*

.....
Adres zamieszkania

jako posiadający nieograniczoną władzę rodzicielską ojciec/matka/
opiekun prawny* małoletniej/małoletniego*

.....
Imię (Imiona) i nazwisko dziecka

niniejszym proszę o grzecznościowy (nieodpłatny) przewóz wskazanego powyżej dziecka prywatnym samochodem osobowym marki, nr rej.: prowadzonym przez [imię nazwisko kierowcy] lub przez [imię nazwisko kierowcy], na trasie z do i z powrotem* w dniu/dniach*[data] w celu [cel wyjazdu, w szczególności rodzaj, nazwa zawodów sportowych itp.].

Jednocześnie oświadczam, że okoliczności wskazanego powyżej wyjazdu są mi znane i nie budzą żadnych zastrzeżeń, a stan zdrowia dziecka umożliwi bezpieczne odbycie podróży wskazanym samochodem osobowym na opisanej wyżej trasie (w tym w razie dłuższego niż normalny czasu podróży spowodowanego np. warunkami atmosferycznymi, natężeniem ruchu drogowego lub innymi zdarzeniami). Nie istnieją też żadne inne przeciwwskazania do odbycia takiej podróży.

Zobowiązuję się do odebrania dziecka z [adres z ewentualnym opisem miejsca], niezwłocznie po przyjeździe (co planowo ma nastąpić w dn., o godz., przy czym akceptuję, że termin może ulec zmianie).

Wyrażam zgodę na przetwarzanie, w tym przechowywanie, zawartych w niniejszym dokumencie danych osobowych przez [nazwa instytucji, adres] zgodnie z Ustawą z 29.08.1997 o ochronie danych osobowych (tj. Dz.U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.). Zgodę na przetwarzanie danych osobowych wyrażam dobrowolnie, po otrzymaniu informacji o prawie dostępu do ww. danych, prawie odwołania lub zmiany mojej zgody na przetwarzanie danych osobowych w każdym czasie oraz będąc poinformowanym o celu przetwarzania ww. danych osobowych przez [nazwa instytucji] (dojazd i powrót z zawodów, zapewnienie możliwości kontaktu z rodzicem/opiekunem prawnym, zabezpieczenie dowodu wyrażenia powyższej zgody).

.....
(własnoręczny podpis)

Imię i nazwisko:

Miejscowość, data:

* Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK NR 3

Formularz dla szkół

ZGODA RODZICA (OPIEKUNA PRAWNEGO) NA ROZPOWSZECHNIANIE WIZERUNKU

Ja/my*, niżej podpisany/a/i*:

.....

Imię i nazwisko rodzica/opiekuna prawnego małoletniego*

.....

Adres zamieszkania

jako posiadający nieograniczoną władzę rodzicielską ojciec/matka/
opiekun prawny* małoletniej/małoletniego*

niniejszym wyrażam nieodpłatnie zgodę na:

utrwalanie i rozpowszechnianie przez [pełna nazwa szkoły] w [miejsce] (dalej: Szkoła) lub za zgodą Szkoły przez osobę trzecią wizerunku małoletniego/małoletniej [imię i nazwisko małoletniego/ej], w tym utrwalonego w związku z zajęciami (zarówno lekcyjnymi, jak i pozalekcyjnymi, również podczas ferii i wakacji), konkursami, uroczystościami (w tym religijnymi), obozami, zawodami, imprezami itp. organizowanymi przez Szkołę lub z udziałem uczniów Szkoły, przy czym wizerunek małoletniego/małoletniej może być także zestawiany z wizerunkami innych osób oraz opatrywany stosownymi informacjami oraz komentarzami; powyższe może nastąpić w każdy sposób, w tym za pośrednictwem mediów elektronicznych, w szczególności stron internetowych i portali społecznościowych, a także za pośrednictwem prasy, broszur, ulotek, itp. oraz poprzez zamieszczanie tego wizerunku w kronice szkolnej, na tablicach ściennych, oraz folderach szkolnych.

Niniejsza zgoda odnosi się do utrwalania i wykorzystania wizerunku małoletniego/małoletniej wyłącznie w celach związanych z szeroko rozumianą działalnością Szkoły (w szczególności dydaktyczną, wychowawczą, opiekuńczą) i instytucji przyszkolnych (Oratorium, itp.), w tym

dla dokumentowania tej działalności i informowania o niej, dla promocji Szkoły oraz realizacji celów statutowych Szkoły; udzielona zgoda jest nieograniczona czasowo i terytorialnie.

Powyższe dotyczy także odpowiednio mojego wizerunku, utrwalonego w związku z opisaną powyżej działalnością Szkoły.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie przez Szkołę danych osobowych zawartych w niniejszym oświadczeniu oraz danych osobowych w postaci wizerunków, na których utrwalanie i rozpowszechnianie udzielona została przeze mnie zgoda – zgodnie z Ustawą z 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz.U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), na cele związane z utrwalaniem i rozpowszechnianiem ww. wizerunków w zakresie powyżej wskazanym oraz na cele zabezpieczenia dowodu wyrażenia niniejszej zgody. Zgodę na przetwarzanie danych osobowych wyrażam dobrowolnie, po otrzymaniu informacji o prawie dostępu do ww. danych, prawie odwołania lub zmiany mojej zgody na przetwarzanie ww. danych osobowych w każdym czasie oraz będąc poinformowanym, iż dane powyższe nie będą przetwarzane przez Szkołę w żadnym innym celu niż wskazany powyżej.

.....

(własnoręczny podpis)

Imię i nazwisko:

Miejsce, data:

* Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK NR 4

Formularz dla stowarzyszeń

ZGODA RODZICA (OPIEKUNA PRAWNEGO) NA ROZPOWSZECHNIANIE WIZERUNKU

Ja/my*, niżej podpisany/a/i*:

.....
Imię i nazwisko rodzica/opiekuna prawnego małoletniego*

.....
Adres zamieszkania

jako posiadający nieograniczoną władzę rodzicielską ojciec/matka/
opiekun prawny* małoletniej/małoletniego*

niniejszym wyrażam nieodpłatnie zgodę na:

utrwalanie i rozpowszechnianie przez [nazwa i adres stowarzyszenia] lub za zgodą [nazwa stowarzyszenia] przez osobę trzecią wizerunku małoletniego/małoletniej [imię i nazwisko], w tym utrwalonego w związku z zawodami sportowymi, treningami, turniejami oraz obozami organizowanymi przez [nazwa stowarzyszenia] oraz podczas wszystkich innych zajęć, imprez i uroczystości, w których podopieczni [nazwa stowarzyszenia] biorą udział, przy czym wizerunek małoletniego/małoletniej może być także zestawiany z wizerunkami innych osób oraz opatrywany stosownymi informacjami oraz komentarzami; powyższe może nastąpić w każdy sposób, w tym za pośrednictwem mediów elektronicznych, w szczególności stron internetowych i portali społecznościowych, a także za pośrednictwem prasy, broszur, ulotek, itp. oraz poprzez zamieszczanie tego wizerunku w kronice, na tablicach ściennych, oraz folderach.

Niniejsza zgoda odnosi się do utrwalania i wykorzystania wizerunku małoletniego/małoletniej wyłącznie w celach związanych z szeroko rozumianą działalnością [nazwa stowarzyszenia], w tym dla dokumentowania działalności [nazwa stowarzyszenia] i informowania o niej,

dla promocji [nazwa stowarzyszenia] oraz realizacji celów statutowych [nazwa stowarzyszenia]; udzielona zgoda jest nieograniczona czasowo i terytorialnie.

Powyższe dotyczy także odpowiednio mojego wizerunku, utrwalonego w związku z opisaną powyżej działalnością [nazwa stowarzyszenia].

Wyrażam zgodę na przetwarzanie przez [nazwa i adres stowarzyszenia] danych osobowych zawartych w niniejszym oświadczeniu oraz danych osobowych w postaci wizerunków, na których utrwalanie i rozpowszechnianie udzielona została przeze mnie zgoda – zgodnie z Ustawą z 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych (tj. Dz.U. 2002 r. nr 101, poz. 926 z późn. zm.), na cele związane z utrwalaniem i rozpowszechnianiem ww. wizerunków w zakresie powyżej wskazanym oraz na cele zabezpieczenia dowodu wyrażenia niniejszej zgody. Zgodę na przetwarzanie danych osobowych wyrażam dobrowolnie, po otrzymaniu informacji o prawie dostępu do ww. danych, prawie odwołania lub zmiany mojej zgody na przetwarzanie ww. danych osobowych w każdym czasie oraz będąc poinformowanym, iż dane powyższe nie będą przetwarzane przez [nazwa stowarzyszenia] w żadnym innym celu niż wskazany powyżej.

.....
(własnoręczny podpis)

Imię i nazwisko:

Miejscowość, data:

* Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK NR 5

Formularz dla szkół

ZGODA RODZICA (OPIEKUNA PRAWNEGO) NA PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

Ja/my*, niżej podpisany/a/i*:

.....

Imię i nazwisko rodzica/opiekuna prawnego małoletniego*

.....

Adres zamieszkania

jako posiadający nieograniczoną władzę rodzicielską ojciec/matka/
opiekun prawny* małoletniej/małoletniego*

.....

*Imiona i nazwisko dziecka**

niniejszym wyrażam nieograniczoną czasowo zgodę na:

1. przetwarzanie przez [pełna nazwa] w [miejscowość adres instytucji], (dalej: Szkoła) danych osobowych małoletniego/małoletniej [imię nazwisko] obejmujących: imiona, nazwisko, adres zamieszkania, datę i miejsce urodzenia, klasę, numer legitymacji szkolnej, nr PESEL, wizerunek, osiągnięcia, informacje o przynależności wyznaniowej (dalej: „Dane osobowe małoletniego”), w celach związanych z szeroko rozumianą działalnością Szkoły (także wykraczającą poza działalność dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą), w tym w celach związanych z organizowaniem i przeprowadzaniem przez Szkołę wszelkiego rodzaju imprez, wyjazdów (w tym wakacyjnych) i uroczystości, dla dokumentowania i utrwalania wydarzeń z życia Szkoły z udziałem małoletniego/małoletniej, informowania osób trzecich o działalności Szkoły, a także dla promocji Szkoły; niniejsza zgoda obejmuje również zgodę na przekazywanie przez Szkołę ww. danych osobowych instytucjom przyszkolnym (Oratorium,

organizacje harcerskie itp.) w celach realizacji przez te instytucje ich własnych zadań statutowych;

2. przetwarzanie przez Szkołę moich danych osobowych, obejmujących imiona, nazwisko, adres zamieszkania, nr PESEL, adres do korespondencji, numer telefonu, adres *e-mail*, wizerunek (dalej: „Dane osobowe rodzica/opiekuna prawnego”) w celach związanych z identyfikacją mojej osoby, kontaktów ze mną, w tym prowadzenia przez Szkołę korespondencji we wszelkich sprawach dotyczących małoletniego/małoletniej, gromadzenia i zabezpieczenia pochodzących ode mnie oświadczeń woli dotyczących małoletniego/małoletniej związanych w jakikolwiek sposób z działalnością Szkoły oraz instytucji przyszkolnych, a także w celach związanych z dokumentowaniem i utrwalaniem wydarzeń z moim udziałem w charakterze rodzica/opiekuna prawnego małoletniego/małoletniej, jako ucznia Szkoły oraz dla promocji działalności Szkoły.

Oświadczam jednocześnie, iż:

1. podaję Dane osobowe małoletniego oraz Dane osobowe rodzica (opiekuna prawnego) dobrowolnie,
2. zostałem/am poinformowany/a o prawie dostępu do Danych osobowych małoletniego oraz Danych osobowych rodzica/opiekuna prawnego,
3. zostałem/am poinformowany/a o prawie do odwołania lub zmiany mojej zgody w każdym czasie,
4. zostałem/am poinformowany/a, że Dane osobowe małoletniego oraz Dane osobowe rodzica/opiekuna prawnego nie będą przetwarzane przez Szkołę w żadnym innym celu niż wskazany powyżej.

.....

(własnoręczny podpis)

Imię i nazwisko:

Miejscowość, data:

* Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK NR 6

Formularz dla stowarzyszeń

ZGODA RODZICA (OPIEKUNA PRAWNEGO) NA PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

Ja/my*, niżej podpisany/a/i*:

.....
Imię i nazwisko rodzica/opiekuna prawnego małoletniego*

.....
Adres zamieszkania

jako posiadający nieograniczoną władzę rodzicielską ojciec/matka/
opiekun prawny* małoletniej/małoletniego*

.....
*Imiona i nazwisko dziecka**

niniejszym wyrażam nieograniczoną czasowo zgodę na:

1. przetwarzanie przez [nazwa stowarzyszenia] w [miejsowość, adres instytucji], (dalej: nazwa) danych osobowych małoletniego/małoletniej [imię i nazwisko] obejmujących: imiona, nazwisko, adres zamieszkania, datę i miejsce urodzenia, klasę, numer legitymacji szkolnej, nr PESEL, wizerunek, osiągnięcia sportowe (dalej: „Dane osobowe małoletniego”), w celach związanych z działalnością statutową [nazwa], w tym w celach związanych z organizowaniem i przeprowadzaniem przez [nazwa] zawodów sportowych, treningów, turniejów oraz obozów, dokumentowaniem i utrwalaniem wydarzeń z udziałem małoletniego/małoletniej jako podopiecznego [nazwa], informowania osób trzecich o działalności [nazwa] oraz dla promocji [nazwa];
2. przetwarzanie przez [nazwa instytucji] w moich danych osobowych, obejmujących imiona, nazwisko, adres zamieszkania, nr PESEL, adres do korespondencji, numer telefonu, adres *e-mail*,

wizerunek (dalej: „Dane osobowe rodzica/opiekuna prawnego”) w celach związanych z identyfikacją mojej osoby, kontaktów ze mną, w tym prowadzenia przez [nazwa instytucji] korespondencji we wszelkich sprawach dotyczących małoletniego/małoletniej, gromadzenia i zabezpieczenia pochodzących ode mnie oświadczeń woli dotyczących małoletniego związanych w jakikolwiek sposób z działalnością [nazwa instytucji], a także w celach związanych z dokumentowaniem i utrwalaniem wydarzeń z moim udziałem w charakterze rodzica/opiekuna prawnego małoletniego/małoletniej jako podopiecznego [nazwa instytucji] oraz dla promocji działalności [nazwa instytucji].

Oświadczam jednocześnie, iż:

1. podaję Dane osobowe małoletniego oraz Dane osobowe rodzica/opiekuna prawnego dobrowolnie,
2. zostałem/am* poinformowany o prawie dostępu do Danych osobowych małoletniego oraz Danych osobowych rodzica/opiekuna prawnego,
3. zostałem/am* poinformowany o prawie do odwołania lub zmiany mojej zgody w każdym czasie,
4. zostałem poinformowany, że Dane osobowe małoletniego oraz Dane osobowe rodzica/opiekuna prawnego nie będą przetwarzane przez [nazwa] w żadnym innym celu niż wskazany powyżej.

.....
(własnoręczny podpis)

Imię i nazwisko:

Miejsowość, data:

* Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK NR 7

APEL NALEŻY PRZEKAZAĆ RODZICOM W CZASIE ZAPISÓW NA AKCJE WAKACYJNE I WYCIECZKI

APEL DO RODZICÓW

[Nazwa instytucji], jako organizator wyjazdów wakacyjnych dla dzieci i młodzieży, zapraszając do skorzystania z wakacyjnej oferty [nazwa własna akcji, programu itp.], zwraca się z apelem do Rodziców o wspieranie działań mających służyć bezpieczeństwu oraz udanemu wypoczynkowi podopiecznych [nazwa instytucji].

Mając w szczególności na uwadze istotną rolę, jaką przy organizowaniu wypoczynku dla dzieci i młodzieży pełni przepływ informacji pomiędzy rodzicami a dziećmi oraz rodzicami a wychowawcami, pozwalający z odpowiednim wyprzedzeniem planować, przewidywać oraz reagować na zaistniałe sytuacje, zwracamy się do Rodziców o to, aby:

1. Przed wyjazdem dziecka na wakacyjny wypoczynek poinformowali [nazwa instytucji] lub wychowawcę o okolicznościach, które mogą mieć znaczenie dla zdrowia, dobrego samopoczucia i udanego wypoczynku ich dziecka oraz pozostałych dzieci uczestniczących w wyjeździe, w szczególności o dostarczenie następujących danych:
 - a. czy dziecko cierpi na jakieś schorzenia, przyjmuje leki,
 - b. czy ma problemy z aklimatyzacją w grupie i nawiązywaniem kontaktów,
 - c. czy bywa impulsywne i nieprzewidywalne,
 - d. czy wymaga specjalnej opieki (uwagi) lub sporadycznej pomocy w konkretnych czynnościach.
2. Przed wakacyjnym wyjazdem przeprowadzili z dzieckiem rozmowę o tym, iż z każdym ewentualnym problemem, jaki pojawi się podczas kolonii, obozu czy turnusu, może i powinno zwrócić się do wychowawców. Prosimy także Rodziców o to, aby uczulili

swoje dziecko na to, iż powinno powiadomić wychowawców, jeśli spostrzeże, że podczas wakacyjnego pobytu jakiemuś innemu dziecku dzieje się ze strony rówieśników krzywda lub jeśli zauważy, że jakieś inne dziecko ma problem, z którym nie potrafi sobie samo poradzić.

3. Informowali [nazwa instytucji] lub opiekunów wyjazdu o wszelkich problemach sygnalizowanych im przez dziecko (m.in. prosimy o przekazywanie nam informacji mogących wskazywać na to, że dziecko w czasie pobytu na kolonii, obozie lub turnusie źle czuje się w grupie rówieśników. Prosimy Rodziców również o to, aby nie bagatelizowali jakichkolwiek docierających do nich informacji mogących świadczyć o problemach ich dziecka lub o problemach innych dzieci).
4. Przekazywali [nazwa instytucji] lub wychowawcom uzyskane od swoich dzieci informacje mogące świadczyć o jakichkolwiek nieprawidłowościach lub zdarzeniach odnoszących się do uczestników wyjazdu, które mogą, lub powinny, być sygnałem do podjęcia z naszej strony interwencji.

Informacje o jakich mowa powyżej pomogą [nazwa instytucji] czuwać nad bezpieczeństwem powierzonych jego opiece dzieci i młodzieży oraz dadzą wychowawcom szansę na poświęcenie każdemu z podopiecznych takiej uwagi, która pozwoli, aby każde dziecko mogło radośnie, beztrudnie i bezpiecznie czuć się podczas wakacyjnego pobytu zorganizowanego przez [nazwa instytucji].

Jesteśmy pewni, iż doświadczenie [nazwa instytucji] w organizowaniu wakacyjnego wypoczynku dzieci i młodzieży, starania wykwalifikowanej kadry oraz współpraca ze strony Rodziców pozwolą skutecznie chronić powierzone naszej opiece dzieci i młodzież przed zagrożeniami oraz zapewnić im udany, pełen pozytywnych wrażeń oraz niezapomnianych wspomnień wakacyjny wypoczynek.

Załącznik nr 8
KARTA KWALIFIKACYJNA UCZESTNIKA WYPOCZYNKU

Nazwa akcji			
Termin		Miejsce akcji	
Koszt	Zł	Spotkanie org.	

Nazwisko			
Imię			
Data urodzenia		Miejsce ur.	
Miejscowość		Kod pocztowy	
Adres		Numer	
Telefon uczestnika			
Szkola		Klasa	
PESEL			
Imię matki (opiekuna)		Telefon	
Imię ojca (opiekuna)		Telefon	

Orzeczenie lekarza pierwszego kontaktu lub pediatry (czy stan zdrowia dziecka pozwala na uczestnictwo w obozie, informacje o szczepieniach):

data podpis i pieczęć lekarza

Informacja rodziców/opiekunów o stanie zdrowia dziecka i inne uwagi (np. na co dziecko jest uczulone, czy przyjmuje stałe leki i w jakich dawkach, itp.)

Stwierdzam, że podałam(em) wszystkie znane mi informacje o dziecku, które mogą pomóc w zapewnieniu właściwej opieki dziecku w czasie trwania wycieczki.

data podpis opiekuna

Zasady uczestnictwa w obozie:

1. Uczestnik jest zobowiązany do czynnego udziału w organizowanych zajęciach.
2. Na obozie obowiązuje zakaz palenia papierosów, spożywania alkoholu i innych używek oraz stosowania przemocy.
3. W razie niestosowania się do obowiązujących zasad oraz uwag wychowawców organizator zastrzega sobie prawo odesłania uczestnika do domu na koszt rodziców (opiekunów).
4. Niestosowanie się do ww. punktów może dyskwalifikować uczestnika z udziału w kolejnych wyjazdach organizowanych przez [nazwa organizatora].

podpis uczestnika podpis opiekuna

Oświadczenie rodziców /opiekunów:

Wyrażam zgodę na uczestnictwo mojego dziecka w akcji organizowanej przez [nazwa organizatora] i na ten czas powierzam organizatorowi opiekę nad nim.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie, w tym przechowywanie, zawartych w niniejszej karcie danych osobowych przez [nazwa instytucji, adres] zgodnie z Ustawą z 29.08.1997 o ochronie danych osobowych (tj. Dz.U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późniejszymi zmianami). Zgodę na przetwarzanie danych osobowych wyrażam dobrowolnie, po otrzymaniu informacji o prawie dostępu do ww. danych, prawie odwołania lub zmiany mojej zgody na przetwarzanie danych osobowych w każdym czasie oraz będąc poinformowanym o celu przetwarzania ww. danych osobowych przez [nazwa instytucji] (zorganizowanie oraz przeprowadzenie wyjazdu wycieczkowego/akcji/imprezy, zapewnienie kontaktu z rodzicem/opiekunem prawnym, zabezpieczenie dowodu wyrażenia powyższej zgody).

Oświadczam, że zastałem zaznajomiony z treścią Regulaminu wyjazdu wycieczkowego/akcji/imprezy oraz akceptuję jego treść.

data podpis opiekuna

Zostaw nam e-mail, by otrzymywać powiadomienia o planowanych wydarzeniach:

Kartę należy składać na recepcji w [nazwa instytucji, adres, Ew. godziny przyjmowania] O zapisie decyduje kolejność zgłoszeń – należy oddać wypełnioną kartę zgłoszeniową wraz z wpłatą zaliczki w wysokości 50%. Pozostałą część należy wpłacić do [data]

WYPEŁNIA ORGANIZATOR Informacje o dziecku w czasie trwania wycieczki (leczenie, uwagi):

Postanawia się zakwalifikować Uczestnika na wycieczkę:

data podpis przyjmującego zgłoszenie

{nazwa organizatora, adres, numery telefonów, adres e-mail itp.}

Nr rachunku bankowego: 00000000000000000000000000000000

Nazwa: [właściciela rachunku]

Tytuł: nazwa akcji, [ewentualnie nr turnusu], imię i nazwisko uczestnika oraz numer telefonu

ZAŁĄCZNIK NR 9

ZGODA RODZICA (OPIEKUNA PRAWNEGO) NA UDZIAŁ MAŁOLETNIEGO W WYCIECZCE (IMPREZIE, SPOTKANIU)

Ja/my*, niżej podpisany/a/i*:

.....,

Imię i nazwisko rodzica/opiekuna prawnego małoletniego*

.....,

jako posiadający nieograniczoną władzę rodzicielską ojciec/matka/
opiekun prawny* małoletniej/małoletniego

.....,

Imię i nazwisko małoletniego

.....,

Data i miejsce urodzenia

.....,

PESEL

.....,

Nr paszportu – tylko w wypadku wycieczki zagranicznej

.....,

Adres zamieszkania

Wyrażam zgodę na udział syna/córki* w wycieczce do:

która odbędzie się w dniu/dniach*:

Oświadczam, że nie ma przeciwwskazań lekarskich, aby syn/córka* uczestniczył/a* w wycieczce/imprezie.

Wyrażam zgodę na hospitalizację syna/córki* w razie zagrożenia życia lub zdrowia.

Inne istotne informacje, które Rodzice/Opiekunowie chcą przekazać organizatorowi wycieczki (choroby, lekarstwa, uczulenia itp.):

.....
.....
.....
.....

Telefony kontaktowe rodziców/opiekunów prawnych:

Matka:

Ojciec:

.....,

(własnoręczny podpis)

Imię i nazwisko:

Miejscowość, data:

* Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK 10

Poniższą deklarację należy przedstawić do podpisu każdej osobie z personelu (michalitom, wychowawcom świeckim, nauczycielom, trenerom, animatorom, wolontariuszom, praktykantom, stażystom oraz świeckim zatrudnionym na różnych stanowiskach i podejmujących różne odpowiedzialności) po uprzednim zapoznaniu ich z treścią dokumentu, wynikających z niego obowiązków, opisanych procedur i konsekwencji prawnych.

DEKLARACJA RESPEKTOWANIA

Norm i zasad ochrony małoletnich w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła

Ja [imię i nazwisko] zatrudniony w placówce [nazwa instytucji] oświadczam, że:

lub

Ja [imię i nazwisko] pełniący obowiązki wychowawcy w czasie turnusu wakacyjnego [data/y miejsce/a] organizowanego przez [nazwa instytucji] oświadczam, że:

Zostałem zapoznany z dokumentem *Normy i zasady ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła*, rozumiem jego treści i wynikające z niego obowiązki, opisane procedury i grożące mi konsekwencje prawne.

Zobowiązuję się do przestrzegania zasad w nim zawartych, a w szczególności:

1. Zobowiązuję się do traktowania małoletnich z szacunkiem bez względu na rasę, kolor skóry, płeć, język, religię, poglądy, narodowość, pochodzenie etniczne lub społeczne, majątek, niepełnosprawność, urodzenie lub jakiegokolwiek inne uwarunkowania.
2. Zobowiązuję się nie używać w stosunku do małoletnich języka lub zachowania napastliwego, obraźliwego, seksualnie prowokacyjnego, poniżającego lub nieodpowiadającego normom kultury.

3. Zobowiązuję się nie zapraszać do siebie ani nie być sam na sam z małoletnim w moim domu, o ile nie byłby w sytuacji bezpośredniego zagrożenia fizycznego lub w niebezpieczeństwie.
4. Zobowiązuję się nie stosować żadnych form karcenia lub kary cielesnej wobec małoletnich.
5. Zobowiązuję się niezwłocznie zgłosić obawy i zarzuty dotyczące aktów przemocy lub wykorzystywania małoletnich, zgodnie z ustalonymi procedurami.

Przyjmuję do wiadomości, że nieprzestrzeganie przeze mnie *Norm i zasady ochrony dzieci i młodzieży w praktyce wychowawczej i duszpasterskiej Zgromadzenia Świętego Michała Archanioła* traktowane będzie jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych z wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami, z rozwiązaniem stosunku pracy włącznie, co potwierdzam własnoręcznym podpisem.

.....

(własnoręczny podpis)

Imię i nazwisko:

Miejscowość, data:

SPIS TREŚCI

PREAMBUŁA	5
CZĘŚĆ I	7
NORMY OGÓLNE	7
ROZDZIAŁ I Prawa dzieci i młodzieży	9
ROZDZIAŁ II Szczegółowe zasady postępowania w pracy z dziećmi i młodzieżą.....	11
ROZDZIAŁ III Troska o dzieci i młodzież ze specjalnymi potrzebami wychowawczymi lub niepełnosprawnością	17
ROZDZIAŁ IV Zasady dostępu dzieci i młodzieży do Internetu	19
ROZDZIAŁ V Ochrona dzieci i młodzieży w sytuacji zaistnienia wykorzystania lub podejrzeń o wykorzystanie.....	21
ROZDZIAŁ VI Zasady naboru, weryfikacji i szkolenia personelu.....	22
ROZDZIAŁ VII Postanowienia końcowe	22
CZĘŚĆ II	23
NORMY PROCEDURALNE.....	23
ROZDZIAŁ I Zasady reagowania na oznaki lub wiadomość o skrzywdzeniu – przyjęcie zgłoszenia	25
ROZDZIAŁ II Procedura interwencji.....	28
ROZDZIAŁ III Ochrona danych osobowych i wizerunku	30
SŁOWNIK TERMINÓW	34
ANEKS	39
WYCIĄG Z PRZEPISÓW PRAWA	39
CZĘŚĆ I Normy prawa kościelnego	39
CZĘŚĆ II Prawo państwowe.....	56
ZAŁĄCZNIKI	71

